

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET

2001. január

Békés Pál

TÉVÉ - JÁTÉK -

SZEREPLŐK:

BÉNI -- rakodó
LACI -- rakodó
NEÉNÉ - titkárnő
KRISTON TAMÁS - főszerkesztő
PATKÓ ENDRE - a helyettese
SZÁKY IMOLA - műsorvezető
PÁDER ANNA - műsorvezető
SZÁLLÁS EDIT - rendező
SAJGA ZSOLT - producer
SZÓTLAN FIATALEMBER

ELSŐ FELVONÁS

Reggel. Kopár, üres irodahelyiség, a falon hámló tapéta, látszik a leakasztott képek helye, a konnekvrok leszerelve, veszedelmes drótok kígyóznak elő a falból. A szőnyeg jobb oldalán ajtó, középen dupla ablak, hámló fűzfalra néz. Az ajtó kivágódik, kék kezestábot viselő szállítómunkások nyomakodnak he, Béni és Laci. Íróasztalt présel-nek át a keskeny kereten. Nyögve zökkentik a sarokba

BÉNI (körülnéz) Lepra hely
LACI Ja.
BÉNI Szedjed le a szalagokat.
LACI Jó. (Az íróasztal fiókjait rögzítő szalagokat tépdesi)
BÉNI Tízórai.

Béni fél kenyeret vesz elő a kezestábot zsebéből, Laci fél rúd parizert. Felülnek az asztalra, szeletelik az ételt

BÉNI Két hete még egész normálisan nézett ki.
LACI Ja. (Zavartan) Micsoda?
BÉNI Ez az iroda.
LACI Honnan tudod?
BÉNI Te is tudod.
LACI Én nem.
BEN] Együtt ráholtuk ki.
LACI Annyi irodát ráholtunk ki-be.
BÉNI Ezt is. Nem emlékszel? Itt volt a falon egy marha nagy kép, egy régi csata, kérdeztem, micsoda, mondták, hogy mikor Mátyás király elfoglalta Bécset.
LACI Elfoglalta Bécset?
BÉNI Ha egyszer volt róla egy kép?!

LACI Akkor igen.

BÉNI Ott, az ablak előtt a fikusz. tudod, az emeletes, amelyik dróttal van összefogva, mert különben szét-esne, az, amelyik itt köröz a házban tíz éve, aztán egyre csak nő, hogy már alig lehet költöztetni, na az.
LACI Ja. Legalább ötször cügöltem három emeletel fel, kettőt vissza. Innen is vittük?

BÉNI Két hete. Főnöki szoba volt.

LACI Ez? Ki se lehet látni rendesen.

BÉNI Épp azért volt a fikusz az ablak előtt, hogy ne lehessen látni, hogy nem lehet kilátni. Egész nap égett a villany a sötétség miatt. Egyébként alfönök volt.

LACI Miféle?

BÉNI Honnan tudjam? A mi dolgunk tudni azt? Főfönök, alfönök, segédfönök, mellékfönök, ki tudja, melyik melyik. Nekünk csak azt kell tudni, hogy kirúgták, berúgták vagy átszervezték, és hova kell cucolni, meg hova lesz a fikusz.

Belép Száky Imola. Harminc körüli, fekete, túlsminkelt

IMOLA Hoppá! (Hökkenet néz körül) Eltévedtem. Azt hittem, itt lakik az új főnök.

LACI (olvatagor) A Száky Imola...)

BÉNI (izgatott) Csókolom. Épp ma reggel láttam az újságosnál valamelyik címlapon.

IMOLA (csodálkozik) Nahát... Tényleg?

BÉNI Csak nem tudom, melyik lapban.

IMOLA (élesen) Csók és Könny. Meglepetés.

BÉNI Tessék?

IMOLA Az két újság. Mindkettőn én vagyok. Szóval nem itt lakik az új főnök...

BÉNI Jaj, csókolom, de. Még nincs, de nemsokára.

IMOLA Tudják, mikor jön, fiúk?

LACI (papírt, tintaceruzát vesz elő) A feleségemnek maga a kedvence.

IMOLA Ne mondja.

LACI De, de! Ha maga van, akkor felhangosítja a tévét, mert minálunk mindig némán megy, hogy ne zatiarjon, tudja, hogy van az. A feleségem szerint maga a legaranyosabb. Es úgy is van. Ahogy mondani tudja, hogy „Ön nyert egy hajszáritót!”. Meg hogy „Ön-nek óriási szerencséje van, három Cl) közül is választhat!”. Mindig be akar telefonálni, de állandóan foglalt. Adjon egy autogramot.

IMOLA Persze. (A tintaceruzával kapirgál) Hogy tud

ezzel írni? *(Arany töltőtollat vesz elő)*
LACI Úgy tessék, hogy „Ágikának”. Nagyon fog örülni.
IMOLA Tessék. És üdvözlöm Ágikát.
LACI Én nem is tudom, hogy köszönjem.
IMOLA Akkor... maguk találkoznak először az új főnökkel?
LACI Az nem biztos.
BÉNI Persze! Mi.
IMOLA Ha megjön, esetleg szólhatnának. *(Névjegyet vesz elő)* Rajta van a mobilom. Csak hogy minél hamarabb üdvözölhessem.
BÉNI Amint megjön!
IMOLA Köszönöm. Minden jót, fiúk. *(Kimegy)*
BÉNI Láttad ezt? Láttad?
LACI *(az aláírást nézi)* Odalesz a boldogságtól.
BÉNI Ilyen segg nincs több a világon! Ez olyan, hogy visszaköszön! Ez egyedül is beülhetne a műsorba! A Száky Imola műsorába!
LACI Miért nem volt nálam valami rendes papír?
BÉNI Megörülök ezekért a csajokért! Ha én egy ilyet hazavihetnék!
LACI Veszek a sarkon egy képkeretet, belerakom.
BÉNI Húzzunk bele.
LACI Még nem is ettünk.
BÉNI Majd eszünk később.
LACI Azt nem. Kalória nélkül nem megy. Egyébként is utálok a cügölést.
BÉNI *(ordít)* Utálod? Nem vagy magadnál, Laci! Inkább fél lábon ugrálnál az örömtől! Kinek kellenék mi, ha ezek nem rugdosnák egymást ki meg be? Mit csinálnék az esztergályos-marós szakvizsgámmal? Lebontották a fejem fölül a gyárat! Tudod, mi volt ott? Ne tudd meg!
LACI Jó-jó. Nyugi.
BÉNI Jaj istenem, Száky Imola.
LACI Így begerjedtél?
BÉNI Mi közöd hozzá? És te mihez fognál a nyolc általánossal?
LACI Hat.
BÉNI Hoppá. Az más.
LACI Nem bírtam. Négyyszer buktam, aztán annyi.
BÉNI Mátyásig nem jutottál el.
LACI Mesélhetnél róla egy kicsit, Béni.
BÉNI Majd egyszer.

Belép Páder Anna. Valamivel fiatalabb, mint Imola, haja rövid, szőke, zselézett

ANNA *(meglepődik)* No nézd. Azt hittem...
BÉNI Nemsokára jön.
ANNA Kicsoda?
BÉNI Biztos az új főnököt keresi a Páder művésznő.
ANNA Nem vagyok én művésznő.
LACI Jaj, dehogynem! Minálunk a Páder Anna fogalom! A feleségem odáig van magától. A Híradó végére mindig odakapcsol. Csak magának hiszi el, hogy a felhőzet felszakadozik, meg hogy hőszállingózás! *(Előveszi a papírt)* Annyira örülne, ha egy autogramot...
ANNA Ha annyira örülne neki... *(Írma, de megmerevedik)* Ez már alá van írva.
LACI Akkor a hátára.
ANNA Használt papírra nem írok.
LACI Jaj istenem, *(Tapogatódzik)* nincsen nálam. *(Bénihez)* És nálad?
BÉNI Ha esetleg ideadná a névjegyet.

ANNA A névjegyet? Magának?
BÉNI Mi találkozunk először az új főnökkel, és akkor rögtön hívhatnánk a mobilját.
ANNA Ügyes. Akkor diktálok a számom, írja föl valahová.
BÉNI A névjegy háta meg tiszta, arra adhatna autogramot a Lacinak.
ANNA *(elismerően)* Hú, de ügyes. *(Előveszi a névjegyet, ír)*
LACI Ágikának.
ANNA *(ír)* Ágikának.
LACI Annyira örül majd.

Anna nyújtja a névjegyet, Laci moccan, de Béni gyorsabb

ANNA *(távozóban)* Aztán jöjjön az a telefon...
BÉNI Benedek.
ANNA ... Benedek.
BÉNI De tulajdonképpen csak Béni.
ANNA Béni. *(Kimegy)*
BÉNI Ez valami örület! A képernyőn se rossz, de így?! Micsoda nap!
LACI Add ide az autogramot.
BÉNI Majd ha leírtam a telefont. Láttad, ahogy kiment? Ahogy ezek járnak! Egyszerre csak leszállnak a képernyőről, és jönnek-mennek, mintha normális emberek lennének!
LACI Miért, nem azok?
BÉNI Miért, azok?
LACI Szeretném tudni, ki ez az új főnök. Megnézném magamnak. Hogy tudjam, kire röpjűnek így a nők.
BÉNI Nem rá röpjűnek. A székére.
LACI A székére? Még be se hoztuk!
BÉNI Fejezzük be a kaját, aztán tűz. *(Rágni kezd)* Minekünk nem kell tudni, hogy ki kicsoda. Semmi közünk hozzá, hogy melyik az al-, a fő-, a segéd-meg a mellék-. Csak azt kell tudni, hogy neked én vagyok a főnök.
LACI Ja. Te vagy a csoportvezető.
BÉNI Te meg a csoport. Héjával eszed a parizert? Én még ilyet nem láttam, hámozd le rendesen! Ilyen egy bunkót. Megfekszi a gyomrod, aztán nem lesz neked csoport.
LACI Jó-jó.
BÉNI Bár állítólag küldenek még valakit.
LACI Ránk fér. Belefeszülök a hurcolkodásba.
BÉNI Egy költőztető, aki nem bírja a hurcolkodást?! Meg vagyok áldva veled. Kiosztjuk a fikuszt az új fiúra, aztán boldoguljon, ahogy tud. *(Sóhaj)* Jólesne egy korty.
LACI Megvan! Tényleg jártunk itt. A falon volt egy könyvespolc, úgy látszott, tele, szentségeltünk, menyit kell rámolni, aztán kiderült, hogy nincs könyv, csak a könyvgerincek fölragasztva valami kartonra, mögöttük meg egy üveg Vilmos körte.
BÉNI Na ugye.
LACI Az jó volt.
BÉNI Ez viszont nem. Azelőtt csak a sört vizezték, most már a parizert is.

Belép Kriston Tamás. Széles vállú, rövid hajú, negyven körüli férfi kopott dzsekiben, kockás ingben. Papírról ellenőrzi, jó ajtóhoz érkezett-e

KRISTON Jó napot.
LACI Helló.
KRISTON Csak érdeklődnék, jó helyen járok-e.

BÉNI Aki idejön, jó helyen nem járhat.

KRISTON Ezt a címet kaptam.

BÉNI A cím lehet jó, attól a hely még szar. Te is az új főnököt keresed, mi? Marha népszerű.

KRISTON Tulajdonképpen... Nekem csak holnap kellett volna jönnöm, de gondoltam, előbb körülnézek egy kicsit.

BÉNI Szóval te vagy az új pasas, akit beígértek.

KRISTON Azt hiszem...

LACI *(rág)* Épp ideje volt.

BÉNI A felvételi papírjaid el vannak intézve?

KRISTON Nem mind.

BÉNI Egy félóra alatt lezavarod, és már ma beszállhatsz. Ez itt a Laci, én vagyok a Béni, ez itt körbe a meló.

KRISTON Ez?

BÉNI Az a meló, hogy tele legyen, ami üres. Kérsz parizert? Maradt egy kicsi.

KRISTON Kösz. Egy szeletet. Tegnap óta nem ettem.

LACI Reggelizni rendesen kell, abban nem lehet hiba.

Kalória nélkül beleszédülsz.

BÉNI Egyébként meg ne aggódj, itt ellehetsz a világ végéig. Sose ér véget a költözködés. Van ötven iroda, ugyanannyi pasas. Naponta kirúgnak vagy áthelyeznek egyet. Ha kirúgják, levisszük a cuccot a raktárba. Ha kinevezik, föl a raktárból. Ha áthelyezik, át a másik irodába. Ha új madár röpül a csúcsra, sokat rúgnak ki. és sokat nevezlek ki. Kenyér?

KRISTON Kösz.

BÉNI A kirúgottaknak jár a felmondás, kitöltik, bent lógnak az irodákban, az újak kezdenék a melót, de nincs hely, a folyosón nyomorognak. Volt már, hogy ötven szobára jutott hetvenöt főnök, a klotyóban is főnökbe botlottál, ott székel átmenetileg, míg a dolgok rendeződtek mire rendeződtek, kirúgták a főember, jött egy új, az kirúgta az elődje embereit, felvette a sajjátjait, úgyhogy még azt se lehet mondani, hogy kezdődött előlről az egész, mert abba se maradt. Ez egy tuti hely.

LACI Hogyha költöztetted vagy.

KRISTON Es egyébként?

BÉNI Az nem a mi dolgunk. Itt van például az új hús, aki ebbe a szobába jön.

KRISTON Elég sötét.

BÉNI Lehet olyan, mint a nap, az mindegy.

KRISTON A szoba, az sötét.

BÉNI Pont ezt akarom mondani. Ilyen helyre csak olyat raknak, aki mögött nem áll senki. Mert ha áll mögötte valaki, akkor háromablakos utcai. Tudod, milyen irodák vannak a harmadikon? Csupa verőfény, és a lábad--nál az egész város. De ez itt? Aki itt kezd, az kishal. Én a helyében még nőnék egy kicsit. Megeszik vacsorára, a szálkáiit meg kirakják a tányér szélére.

KRISTON Olyan biztos?

BÉNI Le is fogadhatjuk. Három hónapja van, aztán jövünk, és kirámozzuk azt, amit most berámozzunk. Na? Egy üveg Vilmos körte. *(A kezét nyújtja)*

LACI Vigyázzál a Bénével. Mindig fogadásokat köt, aztán elnyeri az ember gatyáját. A múltkor jött egy új főcsó, a beiktatási beszédét mondta, közben a Béni lefogadta velem, és mire a pasas befejezte a dumát, már várták is az irodájában, hogy ennyi volt, öreg, olaj, ki vagy rúgva. Én meg azt hittem, hogy suttomban a Béni vezényli itten a dolgokat.

BÉNI Na? Három hónap, egy üveg Vilmos. De a drágábbik, a tizenkét éves.

KRISTON Rendben. *(Elfogadja a kezét)*

BÉNI Vágd el, Laci!

LACI *(elvágya)* Eri figyelmeztettek.

BÉNI Intézd el a papírjaidat a munkaügyön, földszint hét, folyosó végén jobbra, az ajtó papundekli, keresd a Rózsikát, aztán gyere le a raktárba, kért ezösködjél nyugodtan, úgylis eltévedsz, engem keres, engem mindenki ismer. Ily-ekezzék sok a melo

KRISTON Jó... viszontlátásra. *(Kimegy)*

LACI Elég szerencsétlen gyerek.

BÉNI Te se voltál külön, mikor idejöttél. Majd kikupáljuk. *Úgy* elsőre rendesnek látszik.

Berobban Patkó Endre, alacsony, vékony, izgága férfi

PATKÓ Na? Hogy? *(Megáll. hitetlenkedik)* Hogyhogy?

BÉNI Mit hogyhogy?

PATKÓ Hogyhogy mit hogyhogy? Csak enny? A hittem, kész! Maguk meg csak?

BÉNI Mit mi meg csak?

PATKÓ Az egészet, mindent, rögtön! Karosszék, polcok, tárgyalóasztal, fotel, kanapé, lámpa kettő, asztali, mennyezeti, konnektor tíz, négy szimpla, hat „dupla, kép három, egy táj, egy portré, egy absztrakt, gyerünk! Minden! Tévé. hifi, videó, távirányító három, telefon kettő, egy fehér, egy piros, azonnal! És a gép! A számítógép! Anélkül semmi! Megrendeltem mindent időben, a raktár nyugtázta, azt hittem, kész, és tessék! Ez főszerkesztőség! Nem' lehet csak egy asztal meg parizerhég, meg morzsa, pfuj! *(Ingerülten lesöpri az asztalt)* Ja, meg a páncél!

LACI Jézusmária. Arról nem volt szó.

PATKÓ Megrendeltem, régi Wertheim, ki a titkárnőhöz.

BÉNI Zongora nem kéne?

PATKÓ Nem rossz ötlet.

LACI *(Bénihez)* Elment az eszed?

PATKÓ Hátha szeret zongorázni.

BÉNI Kicsoda?

PATKÓ Na menjenek, hozzák, nem érünk rá, mikor mindjárt jön, és még tapéta, függöny, szőnye, színtén, azt sem tudom, hol a fejem, hozzák már!

LACI Megyünk, megyünk.

PATKÓ Futva, futva!

BÉNI Mire a nagy kapkodás? Magát is háromszor költöztettük már.

PATKÓ Fognak is még! Feljebb, egyre feljebb!

BÉNI A múltkor valami sufniiba zsúfoltunk be mindent, a lépcső alatt.

PATKÓ Az a múltkor volt. Most onnan hozzák. *Mindent fel!* Ami az enyém, a szomszéd Szobába, a többi ide, *ahogy* mondtam, futva!

LACI Gyere már. Béni.

Indulnak

PATKÓ Állj. állj! A szép nagy fikusz! Azt az ablak elé, hogy legyen valami.

LACI Majd a végén.

PATKÓ Nem! Most rögtön!

BÉNI Tudtam. Hogy száradna el.

PATKÓ Én?

BÉNI A fikusz.

LACI Nyugi. Majd az új gyerek.

Kimennek. Patkó kinyitja az ablakot, elégedetlenül szemléli a tűzfalat, kihajol. A ajtóban

megjelenik

Kriston Tamás a cédulával. Láthatólag eltévedt

KRISTON Jó napot. *(Patkó nem hallja)* Jó napot!!

PATKÓ (*hirtelen egyenesedik fel, megbillen*) Mit?! Minek!?
Hátulról, így! Majdnem ki! Meg van örülve? Három emelet! Mi kell?
KRISTON Elnézést. Az előbb itt voltak a szállítók, és azt mondták...
PATKÓ A raktárban! Ez itt főszerkesztőség!
KRISTON Én tulajdonképpen Patkó Endrét keresem.
PATKÓ Én vagyok, de én helyettes vagyok! Nem foglalkozom szállítókkal! (*Megdermed*) Bocsánat. Ha a nevét...
KRISTON Kriston Tamás.
PATKÓ Az új...?
KRISTON Csak holnap kezdek, de gondoltam, körülnézek egy kicsit, hadd tudjam, hova jövök.
PATKÓ Elnézést! Nagyon elnézést. Ide! Ide kell. Most még kezdetleges, de holnapra... Én mindent elkövetek. Bocsánat. Patkó. Patkó Endre. Vagyis Patkó Bandi. Ha megengeded. (*Kezet nyújt*) Patkó Bandi. De nem az!
KRISTON Nem ki?
PATKÓ A betyár. Volt egy ilyen. Patkó Bandi.
KRISTON Ja igen, a Bakonyban.
PATKÓ Csak névrokon.
KRISTON Persze.
PATKÓ Semmi betyárkodás. Sőt! Kifejezetten sőt!
KRISTON Persze.
PATKÓ Mi itt alkotunk, nem betyárkodunk. Én leszek a helyettesed, az aligúr rendelt melléd...
KRISTON Kicsoda?
PATKÓ Tudod, jöttek az átszervezések, változtatták a titulusokat, elnök, alelnök, titkár, igazgató, alsó, felső, király, ász, aztán eltörölték az összes rangot, aztán visszaállították, de másként, rövidítették, összevonták, az igazgató úrhól lett ig. úr, az aligazgatóból alig. úr. Szóval most a csúcson van az igúr, lejjebb az aligúr. Na, ő rendelt melléd a központi állományból.
KRISTON Az mi?
PATKÓ Akinek nincs beosztása, ott várja, hogy legyen.
KRISTON Elfekvő?
PATKÓ Milyen humoros. Az.
KRISTON Hát itt aztán lesz munka.
PATKÓ Persze. De mennyi. És én tiszta szívvel. Amint megkaptam az áthelyezést, teljes gózzal az új szervezeti egység megszervezésének, és meglátod! A legjobb erőket hoztam. A titkárnód igazi gyöngyszem! Persze nem mindig mi válogatunk, ha megengeded, hogy így, együttesen beszéljek magunkról, te meg én, az ugye mi, most már összetartozunk. Örököltél egy csomó beosztottat, ők is szerettek volna előrelépni.
KRISTON Rossz néven veszik, hogy én lettem a főnök.
PATKÓ Dehogy! Csak azt, hogy nem ők. De hát... végül is emberek vagyunk.
KRISTON Hogyne.
PATKÓ Majd én segítek, szólok, hol, mikor, mire, kire vigyázz. Megismered a terepet. Öt perc, semmiség! Ha nem veszed rossz néven, nem személyeskedés, dehogyis, csak néhány dolgot magadról. Hogy én is tudjam. Mert úgy jobban.
KRISTON Például?
PATKÓ Te... festő vagy.
KRISTON Grafikus. Könyvillusztrátor.
PATKÓ Egy művész?! Jaj! És ide? Hogyan ide?
KRISTON Felhívott az...
PATKÓ Az aligúr?
KRISTON Igen.
PATKÓ Melyik?
KRISTON Abból nem csak egy van?
PATKÓ Most éppen hét, de változik. Szóval melyik?

KRISTON Siprics.
PATKÓ Övé a művészet.
KRISTON Azt mondta, alakul egy új szerkesztőség, neki olyan ember kell, akinek képi látása van, nem köti az eddigi gyakorlat, kívül esik az itteni beháborúkon... Vagyis én.
PATKÓ Értem.
KRISTON Azt feleltem, nem.
PATKÓ Nem értem.
KRISTON Aztán még háromszor hívott, a végén belementem. Végül is... olyan ritkán adódik, hogy az ember úgy érzi, most végre labdát kap. Végre csinálhat valamit. Talán nem pontosan azt, amire valaha vágyott, de legalább... Na mindegy. Kidolgoztam az elképzeléseimet. (*Összehajtott papírt vesz elő*) Itt van. Teljes struktúra, megfelelő hely és idő vala-mennyi művészeti ágak. Populáris műsorok, melyek népszerűvé teszik az alkotókat a legszélesebb közönség körében, rétegműsorok, egy-egy kiemelkedő műalkotás megismertetésére. Na? Hogy tetszik? Például... (*Kinyitja a papírt*)
PATKÓ (*elhárítólag*) Siprics aligúr beteg.
KRISTON Síbaleset. Achilles-in. Hat hét gipsz.
PATKÓ Hat hét sok idő. Jobb lenne megvárni.
KRISTON Mivel kéne megvárni? A szerződést aláírtam, munkakezdés holnap, arra kért, néha hívjam fel, számoljak be... Elég széles látókörű ember, mindenkit ismer, aki számít a művészvilágban - lesz miről beszélgetnünk, ha megjön.
PATKÓ Eddig nem beszélgettetek?
KRISTON Csak röviden. De amit kitaláltam, arra áldását adta. „Mehet, mehet.” Szabad kezét adott minden ötletemhez. Telefonon.
PATKÓ Elég szokatlan.
KRISTON Neki akarok kezdeni a saját dolgomnak is. Szeretnék csinálni egy műsort. A magyar illusztráció történetéről.
PATKÓ Az nem olyan egyszerű.
KRISTON Mi?
PATKÓ Ha egy vezető műsort készít.
KRISTON Tilos?
PATKÓ Nem. Vagyis igen.
KRISTON Szóval?
PATKÓ Nem tudni.
KRISTON Nem értem.
PATKÓ Nem is lehet. Ha egy főszerkesztő műsort csinál, akkor elvette a munkalehetőséget a beosztottaitól.
KRISTON Vagyis...
PATKÓ Szemét.
KRISTON Akkor tilos csinálni.
PATKÓ Ellenkezőleg. Kötelező.
KRISTON Hogyhogy?
PATKÓ Ha nem csinál műsort, akkor mit dirigál? Azt se tudja, hogyan kell, és belebeszél meg követel? Mire föl?
KRISTON Vagyis ha nem csinál...
PATKÓ Szemét.
KRISTON Mindenképp szemét?
PATKÓ Úgy van.
KRISTON Abnormális.
PATKÓ Televíziós.

Az ajtóban Béni és Laci. Az egyik díványt, a másik fotelt egyensúlyoz a fején, nem látnak, tapogatózva im-bolyognak

LACI (*ordít*) Jobbra, jobbra!

BÉNI Megyek, megyek! *(A nyitott ablak felé tart)*
PATKÓ Állj! Állj!

Kriston az utolsó pillanatban rántja vissza, mielőtt a dívány kibucskázna az ablakon. Béni lezuhintja a bú-tort a földre, megpillantja Kristont

BÉNI Nem találd a munkaügyet, mi? Mondtam, hogy az ajtó papundecli! Vártunk odalent egy félórát, gondoltam, a fene, aki megette, ha nem, hát nem. Ha már itt vagy, fogjad, toljad középre, itt a lógás nem megy ám, csak azért hunyok szemet, mert Holnap kezdesz.

PATKÓ Hé, hé!

BÉNI Mi van?

PATKÓ Észnél legyen már!

KRISTON Hagyd, hagyd csak.

LACI *(a fotellel egyensúlyoz)* Ez hova lesz?

BÉNI *(Kristunhoz)* Vedd le a fejről!

PATKÓ Jóember! Mit képzél? Kivel beszél?

BÉNI Tényleg, hogy is hívnak?

KRISTON Kriston Tamás. *(Leveszi a fotelt)*

BÉNI Na Tomikám, lent vár egy iratszekerény, békebeli, vasalt.

PATKÓ Nem Tomi! Kriston főszerkesztő úr!

Csend

LACI Ajjaj.

KRISTON Semmi baj.

BÉNI Bocsi. Bocsesz. Főszerkesztő úr...

KRISTON Semmi baj.

PATKÓ De igenis, hogy!

KRISTON Minek erre ennyi szót vesztegetni? Hivatalosan még nem is vagyok itt.

PATKÓ Menjenek! Hozzanak föl mindent, amit rendeltem, és utána szőnyeg, tapéta, függöny!

BÉNI Bocs-bocs. Honnan tudtam volna?

Lacival együtt ki

KRISTON Minek ebből ekkora ügyet csinálni?

PATKÓ Az nem úgy van. Ha nem látják, ki a főnök, akkor ajjaj.

KRISTON Én eddig csak a magam főnöke voltam.

PATKÓ Itt húsz emberé.

KRISTON És én se nagyon engedelmeskedtem magamnak.

PATKÓ Oda kell csördíteni.

KRISTON De ha nincs miért?

PATKÓ Akkor is. A néhai Porzsolt Imre mindennap öt percet üvöltött. Elosztva. Napi ötször egy perc. Akkor is, ha minden jól ment. Tisztelte mindenki. Húsz évig főszerkesztő. Rekord! Külpolitika, színház, jogi műsorok, könnyűzene, építészet...

KRISTON Ehhez mindhez értett?

PATKÓ Egyikhez sem.

KRISTON Akkor?

PATKÓ Jól üvöltött.

KRISTON Itt mindenki elmebeteg?

PATKÓ Televíziós.

KRISTON Hát nekem nem egy ilyen nyugdíjas főszerkesztő az ideálom.

PATKÓ Nyugdíj? Mondtam, hogy néhai.

KRISTON Pardon. Tényleg. Infarktus?

PATKÓ Áh. Átvette az építészetet, éppen épült az új rendőrkapitányság, kiment riportra, leesett a pallóról, a gép belekeverte az alapba. Mindig is alapos

ember volt. Pardon. Utáltam, de ő volt a legjobb főnököm. Ahányszor elmegyek a kapitányság előtt, kalapot emelek.

KRISTON Ha mar itt vagyok, beszéljünk érdemi dolgokról is. Tessék. Légy szíves, nézd át la műsorterveimet.

Siprics tud róluk. *(Átadja az összehajtogatott papír;')*

PATKÓ *(elteszi)* ló. De te mit tudsz Sipricsről?

Kizúgódik az ajtó, megjelenik Veéné, hóna alatt egy cserép virág meg egy összetekert szőnyeg

NEÉNÉ Bandikáin, újra együtt?!

PATKÓ Neéné! *(Kdstortho.z)* Hadd mutatom be a titkárnőd A gyöngyszem. Kriston főszerkesztő úr, Neéné. NEÉNÉ Jó napot.

KRISTON Jó napot. Elnézést, nem értettem a nevét.

NEÉNÉ Neéné. A lánykori nevem egy lidérc! Olyan lidérc, hogy ki sem ejtem! Szenvedtem tőle egész gyerekkoromban. Csak azért mentem félhez, hogy megsza^badjak tőle. A volt férjem viszont Neé József Nem azért mondom, igazán nem számít, libát nevelt a Hortobágyon nagyban, na képzélheti, nem hozzám való, de éppen ő volt kéznél. nem is maradt belőle más, mint a neve. Szóval ő Neé, én meg Neéné. Itt a szőnyeg, mindjárt, mindjárt... *(Leteríti)* Rögtön ott-honosabb, nem? A nevemre vettem. Meg a virágot is. *(Leteszi az asztalra)* Mindent! Hozom a többi! De örülök neked, Bandikám! *(Kisiet,)*

KRISTON Mi az, hogy... „a nevére vette”?

PATKÓ O felel érte. Hozza-viszi, ahova kinevezik. Neéné aranyat ér. Van mindene.

KRISTON Már dolgoztatok együtt?

PATKÓ Hajjaj.

NEÉNÉ *(besiet, kezében telefon, papír, kazetta)* A papírokat a postázóban adták, már hívogatják magát.

KRISTON Honnan tudnak rólam, ha még nem is vagyok itt?

PATKÓ Elterjed az ilyesmi.

NEÉNÉ Itt a gyorslista, ezeket hívja vissza.

KRISTON Nincs is telefonom.

NEÉNÉ Hoztam! Kölcsönbe van. Úgy vigyázzon rá, főszerkesztő úr, hogy a nevemre vettem! *(Beugja a telefont, a zsinór araszyi)* Sajnos a madzag rövid, de egyelőre... *(Visszasiet Kristorthoz, kezébe nyomja a kazettát)* Ezt a műsort el kell fogadnia.

KRISTON *(tétova)* Elfogadni?

PATKÓ Megnézed, aláírod a kísérőpapírokat. kész.

Anélkül nem kerülhet képernyőre.

NEÉNÉ Holnaputáni adás! *(Kisiet)*

PATKÓ Akkor még ma.

KRISTON De.. mi ez?

PATKÓ Korábban rendelték meg, most készült A.

KRISTON Írja alá, aki megrendelte.

PATKÓ Jaj, nagyon szeretné. *(Kuncog)* De nem teheti szegény, mert ki van rúgva. Hál' istennek. Pardon.

KRISTON Hogy fogadjam el azt, amihez semmi közöm?

PATKÓ Te vagy a főnök.

KRISTON Holnaptól.

PATKÓ Adás holnapután. Az már a Kriston-korzak

KRISTON És ha rossz?

PATKÓ Nem írod alá.

KRISTON És akkor?

PATKÓ Lyuk támad a műsorban.

KRISTON És akkor mi van?

PATKÓ Botrány.

KRISTON Nincs adás?

PATKÓ Kitalálsz egy ismétlést.

KRISTON Mit? Hogyan?

PATKÓ Archivum. Olyasmi kell, aminek a hossza pont akkora, mint a lyuk. Es valaki már elfogadta. Mind-egy, hogy mi, csak mozogjon. Delfinek tánca a siva-tagban. Persze akkor műsorváltás, új bemondó-szöveg, telefon a diszpécsernek, rohangálás, adminisztráció doszt. Legjobb elfogadni.

KRISTON És ha mégis változtatni kell?

PATKÓ Odairod, hogy mit. De ahhoz szabad stúdió kell meg montírozó. Azokat hetekre előre lefoglalják. Vagyis nincs.

KRISTON Tehát nem lehet változtatni.

PATKÓ Úgy van.

KRISTON Hát akkor?

PATKÓ A műsornak ahhoz, hogy javítható legyen, tíz nappal adás előtt el kell készülnie.

KRISTON És?

PATKÓ Egy nappal előtte készül el. Szerencsés esetben. A legtöbb aznap.

KRISTON Akkor miért fogadjam el?

PATKÓ Mert te vagy a főnök.

KRISTON De hogy vállalhatok érte felelősséget?

PATKÓ Az aláírásoddal.

KRISTON Es ha úgy rossz, ahogy van?

PATKÓ Te tudod, te írtad alá.

NEÉNÉ *(besiet, vállán alumíniumlétra)* A fiúk mindjárt hozzák az iratszekrényeket. *(Felállítja a létrát az ablak előtt)* Van egy kis függönyöm.

PATKÓ *(Kristonhoz)* A nevére vette. *(Kimegy)*

NEÉNÉ Nem, a bérelszámoló Cilike nevére van, de kölcsönadta.

KRISTON Kedves tőle.

NEÉNÉ Mit csinált volna vele? Náluk egyáltalán nincs ablak.

KRISTON Akkor miért vette a nevére?

NEÉNÉ *(vállat von)* Ki tudja, mikor jön jól. Látja. Most is. *(A függőnyt hajtogatja)* Nekem a cég csónakházában nyolcvanötben a nevemre írtak egy négyszemélyes tûrakajakot.

KRISTON Evezni jár?

NEÉNÉ Tengeribeteg leszek, ha lavórt látok. Azonkívül a kajak lyukas, nincs hozzá evező, és a cég rég eladta a csónakházat.

KRISTON Hát akkor?

NEÉNÉ Jó érzés. Mégiscsak a nevemen van egy tûrakajak.

Becsörtet a két szállító egy iratszekrényvel, leteszik, fűtatnak. Bejön Patkó egy tévével, tetején videokészülék, leteszi a fal mellé

PATKÓ Kilóg a dugaszolóaljzat bele? Hát ez hogy? BÉNI Semmi pánik. *(Szigetelőszalagot és csavarhúzóval vesz elő)* Megoldjuk.

PATKÓ Ez magának érintésvédelmi szabvány?

NEÉNÉ Főszerkesztő úr, megfogná a létrát? Olyan szédülős vagyok.

KRISTON Hogyne.

NEÉNÉ Amikor a férjem, mármint a volt férjem, a Neé József egyszer felvitt a hortobágyi háza tetejére csillagot nézni, én úgy elszédültem, hogy leestem. Képzeld, főszerkesztő úr, le a tetőről, és ha nincs alattam a libatáp, most nem állnék itt a létrán.

BÉNI Laci! Csillagszavarhúzó! *(Patkóhoz)* Addig fogja.

PATKÓ Es ha megcsap?

BÉNI Nem csapkod az.

LACI *(szerszámot vesz elő a kezeslábas zsebéből)* Tessék. *(Kimegy)*

BÉNI *(utánaszól)* Hozzad be a kis iratszekrényt!

Megszólal a telefon

KRISTON Ki veszi fel?

PATKÓ A titkárnó!

NEÉNÉ Tele a kezem a függönnyel.

PATKÓ Én meg fogom a drótot.

KRISTON Majd én.

NEÉNÉ El ne engedje a létrát! Leszédülök!

BÉNI Ne! Nincs libatáp.

KRISTON Hát akkor?

PATKÓ Ez a szerkesztőség még nem alakult meg.

NEÉNÉ Szerintem se kell fölvenni.

KRISTON Azt nem lehet.

Bejön Laci az iratszekrényvel, leteszi

BÉNI Majd a Laci.

LACI És mit mondjak?

BÉNI Előbb várd meg, mit akar.

KRISTON Vegye már föl!

LACI *(lehajol, a kurta drót miatt a földre fekszik)* Halló? *(Hosszan hallgat)*

PATKÓ Na?

KRISTON Kit keresnek?

LACI A Páder Annát.

PATKÓ Nem itt dolgozik, semmi közünk hozzá.

BÉNI De még lehet.

NEÉNÉ Erősebben fogja, főszerkesztő úr, inog.

BÉNI Vigyázzon, most tényleg rázni fog.

LACI Azt kérdik, miért változtatta meg a haját. És miért használ zselét?

PATKÓ Mi nem a fodrászat vagyunk, hanem... *(A konnektor szikrázik)* A francba!

BÉNI Mondtam, hogy vigyázzon.

LACI És miért lett nagyobb a szeme?

KRISTON Kinek?

LACI A Páder Annának.

NEÉNÉ Hogy beleférjen a kontaktlencse.

PATKÓ Belém ereszti a kettő húszat?

BÉNI Semmi baj, látja, hogy már szigeteltem.

NEÉNÉ Most jön a csíptetés, főszerkesztő úr, lábujjhegyre állok, fogja meg a lábam.

KRISTON Itt?

NEÉNÉ Följebb.

KRISTON Ennyi elég.

LACI Mit mondjak?

BÉNI Hogy menjen a francba.

NEÉNÉ Hogy Organic zselével szebb az élet.

PATKÓ Hívja a közönségszolgálatot.

LACI Most melyiket?

PATKÓ Közönségszolgálat!!!

LACI Hívja a közönségszolgálatot! *(Leteszi, a telefon azonnal csöng, fölveszi)* Mi a száma?

PATKÓ Benne van a telefonkönyvben.

LACI Benne van a telefonkönyvben. *(Eltartja magától a kagylót)* Azt mondja, ha nem csinálják vissza a

Páder Anna haját, lemondja a tévé-előfizetést.

PATKÓ Mondja le, tegye le, húzza ki!

LACI Szólhatott volna hamarabb is. *(Leteszi, kihúzza)*

NEÉNÉ Kész a függöny. Na? Hát nem csinos, csipkés?

BÉNI A konnektor rendben. Már úgy ideiglenesen.

PATKÓ Na végre. *(Bedugja a tévét, videót- a képernyő*

a nézőtérről nem látszik) Az új főszerkesztő kezdheti az első elfogadást!

KRISTON Én csak holnaptól...

PATKÓ Jobb tülesni rajta. Persze meg kell csinálnunk az aláírásmintát is. Hogy jogod legyen elfogadni.

KRISTON Mint a bankban?

PATKÓ Csak háromszor annyi adminisztráció. Most már istenes, pár éve még ujjlenyomat is kellett. Hozom a papírokat. *(Ki)*

NEÉNÉ Még át kell hurcolnom a kávéfőzőt meg a kis jégsezkrényt. Segítenek, fiúk? *(Ki)*

LACI A könyvespolcokkal mi lesz, Béni?

BÉNI Ha megkérjük őket, kijönnek maguktól.

Laci és Béni ki. Kriston egyedül marad. Felveszi a kazetát az íróasztalról, bedugja a videolejátszóba, megszólal a televízió. hangos zene. Kriston a képernyőre mered

NŐI HANG Régen találkoztunk, kedves nézőink Nem is várakoztatom tovább önöket. Helyezkedjenek kényelembe. gondoljanak utolsó kapcsolatukra. Igen, igen, a legintimebb részletekre is. Hogy segítsék önöknek, és feloldjam gátlásaikat, mondanék néhány szót az enyémről. Zsoltnak hívták, izmos, magas fér-fi volt, kissé már öszülő halántékú, ám - ki tudja, talán épp ezért? - vonzó. Beaumarchais arcszeszt használt, melynek illata beleivódott párnánkba...

KRISTON *(elnémítja a videót, kiordít) Patkó Bandi!*

PATKÓ *(sietve he)* Megtaláltam az aláírási példányt, de sajnos...

KRISTON *(a képernyőre bök)* Mi ez?

PATKÓ *(odapillant)* Szegény. Épp ezzel kezdod.

KRISTON Mi ez?

PATKÓ „Egymás közt. Zirkál Margit intim műsora.” Nem mondta Siprics? Ha egyszer mindent megbeszéltek. Margit kéthetenként lecsap ránk. Szerencsére csak délután. De láttam a telefonlistádat, rajta van, nyomul, szeretné, ha a műsort hetente adnák, este, főműsoridőben. Hihetetlenül szívós.

KRISTON Mi közünk nekünk ehhez a... *(Felhangosítja)*

NŐI HANG Úgy éltünk egymás mellett, mint két galamb, és belengett bennünket a férfias Beaumarchais-illat.

KRISTON *(lehalkítja)* Szóval mit keres itt az illatos, öszülő galamb? És ez a spánielfeju nő, ahogy tekergeti magát a rózsaszín kanapén!? En még ilyet nem láttam!

PATKÓ Mert nem nézel tévét. Egyébként nagyon helyes. Nem azért vagyunk itt, hogy nézzük, hanem hogy csináljuk. Jó mondás, ugye?

KRISTON Csak nem televíziós? Szóval mi köze ehhez a művészeti szerkesztőségnek?

PATKÓ Amennyi az aligúrNak.

KRISTON Hogy értve?

PATKÓ Azt mondta, rászóltak. A nőnek műsort kell adni, mert valami főfejesnek volt a barátnője. Ez tulajdonképpen végkielégítés.

KRISTON A tévé fizeti a volt szerető végkielégítését? Miért?

PATKÓ Remek kérdés. Tedd föl illetékes helyen. A főfejes úgy érzi, hogy ez jár neki. Mint a szolgálati autó. A tévé meg úgy érzi. kisebb baj a Zirkál Margit, mint ha egy ilyen nagy ember haragszik.

KRISTON Kiről van szó?

PATKÓ Siprics aligúr nevet nem említett. Két lehetőség van. Vagy valóban valami Fejes volt szeretője, és akkor nem lehet hozzányílni, vagy pedig az aligúr, és akkor még annyira sem. A rózsaszín kanapé azért

van, mert a műsor a nő lakásán készül. Ugyanis akkor a kiemelt gázi mellett a helyszíner is pénzt kaphat. A Beaumarchais-t azért mondja be...

KRISTON Beaumarchais? A drámaíró?

PATKÓ Lehet, hogy régen az volt. Most arcszesz. Szóval azért mondja be, mert fű alatt megalkudott a céggel, és ezért további pénzt zsebel b é.

KRISTON Ez nem tilos?

PATKÓ Dehogynem.

KRISTON Hát akkor?

PATKÓ Ha egyszer elfogadják?

KRISTON Nekem kéne elfogadni.

PATKÓ Persze.

KRISTON De én kivágatom!

PATKÓ Már megbeszéltek. Nincs rá lehetőség. KRISTON Akkor nem fogadom el! Hidegrázást kapok a spánielfejétől!

PATKÓ Helyes. Hívd föl a lábadozó aligurat, hogy te másként gondold...

KRISTON *(a telefonra pillant)* Még nincs aláírási jogom!

PATKÓ Azért hoztam a nyomtatványt, de csak a régi úrlapot találtam, amihez ujjlenyomat is kell. *(A festékpárnára, majd apapírra nyomkodja Kriston jobb kezének ujjait)* Ez elment vadászni, ez meglötte .. KRISTON *(megbabonázva bámul a képernyőre, Senki-*

nek nem tűnt fel, hogy ennek a galamb t manak semmi köze a művészethez?

PATKÓ Vannak más szempontok is.

KRISTON Például?

PATKÓ A belpolitikára mégsem tehettek.

KRISTON Nézi valaki?

PATKÓ Talán. Öngyilkossági szándékkal. *(Mára hal kéz ujjainál tart)* ...és ez az icike-picike mind megette! Mostantól érvényes aláírási jogod van. Itt írd alá.

KRISTON És épp így kezdjem? Ezzel a szemét megalakuvással? *(A fejéhez kap)* Örület! *(Festékes ujjai foltot hagynak az arcán)*

PATKÓ *(az iratot fújja, szároogatja)* Nézd. Ér ugyan csak helyettes vagyok, és tiéd a döntés, de Ja elfogadsz három tanácsot...

KRISTON Halljuk.

PATKÓ *(meglátja a foltokat)* Inkább négyet.

KRISTON Na?

PATKÓ Az első. hogy tisztítsd még az arcodat.

KRISTON Miért, mi van?

PATKÓ *(zsebtükröt húz elő. Kriston elé tartja)* Ne fogd meg, festékes lesz! Ne mozdulj! *(Kisiet, vízzel papírzsebkendővel tér vissza)* Hajblj le! *(Kriston arcát tisztogatja)* Visszatérve a tanácsokra. Egy. Látom, szenvedsz. Ne szenvedj. Kettő. Látom, m mindene meglepődsz. Ne lepődj meg. A java még hátravan. Három. Biztosan akarsz valamit itt nálunk.

KRISTON Odaadtam a tervezetet Ne! A számat ne!

PATKÓ A tervezetet még nem olvasom, de induljunk ki abból. Az lesz a száz százalék. Felejtsd el. A telénél többről szó sem lehet, az a maximum. Vagyis ötven. A reális annak a fele. Az huszonöt.

KRISTON A szemem!

PATKÓ Megmarad. És ha annak a fele, vagyis kábé tizenkettő sikerül, akkor még mindig túl jó voltál, rengeteg irigyed támad, úgyhogy annak a fele, vagyis hat épp elég, sőt ideális.

KRISTON Miféle számtan ez?

PATKÓ Tévés.

KRISTON *(a fejéhez kap)* Téboly!

PATKÓ Mit csinálsz? Kezddtem előlről!

Száky Imola és Páder Anna, egyszerre érkeznek, csikorogó udvariassággal előretessékelik egymást

IMOLA Jó napot, erre jártam, gondoltam, legjobb, ha bemutatkozom, előbb-utóbb úgyis találkozunk a munka mezején, és...

ANNA (a néma képernyőre pillant) Jaj, maga szegény, a Margitot nézi?

IMOLA Igazi istencsapása. Akkor is leveti magáról a képernyő, ha ráragasztják.

ANNA Hogy ez a Margit mindenütt ott van.

KRISTON Elnézést, én eddig csak a képernyőről...

PATKÓ Pardon, ez az én dolgom. Kriston Tamás főszerkesztő úr, Páder Anna, Száky Imola, őket ismeri az egész ország...

IMOLA Jaj ne, Bandi!

ANNA Ugyan, Bandi.

IMOLA (Kriston arcát vizsgálja) Mi történt magával?

ANNA Tudok egy bőrgyógyászt.

KRISTON Csak az ujjenyomatom.

IMOLA Rendőrségi ügy?

ANNA Máris?

PATKÓ Szó sincs róla, az űrlapra kellett, és a festék...

Próbáltam letisztítani. (Felmutatja a vizespoharat)

IMOLA Vizzel?

ANNA Ugyan, férfiak!

IMOLA (kölnisüveget, pufnit kap elő) Egy perc. ANNA

(az asztalra üríti táskáját) Mindjárt, mindjárt. IMOLA (kölnit hint egy papírszekendőre, a húzódozó

Kriston arcát tisztogatja, kajánul dúdol) Páder Anna későn futott, neki csak a füle jutott, zimezum.

Anna a tintás ujjakat dörgöli

KRISTON Nagyon köszönöm, igazán kedves, de...

IMOLA Ne mozogjon!

ANNA A másik kezét!

KRISTON (megadja magát) Igen... Egyébként jött egy telefon, hogy miért vágta le a haját.

ANNA Hát nem édesek? Most mondja?! A múltkor felvettem egy kicsit merészebb felsőrészt, tudja, egy olyan topot, hát nem hetvenkét levelet kaptam? Közte négy házassági ajánlatot. Imádom a közönséget, hogy minden apró kis részletre odafigyelnek. Tudja, én értük élek. A közönségemért.

IMOLA Igazában négy szemközt szerettem volna... így elsőre.

ANNA Én is.

PATKÓ Nekem még rengeteg dolgom van. Igaz is... van valami különleges igényed? Mármint bútor. Ami-re az ember nem gondol elsőre.

KRISTON Egy fogas.

PATKÓ Ennyi?

KRISTON Állófogas. Az ajtó mellett. Közvetlenül.

PATKÓ Meglesz. (Ki)

IMOLA (sziszegve) Nem így értettem azt, hogy négy szemközt.

ANNA Én sem.

IMOLA Kész is vagyunk! Jobb, mint új korában.

ANNA A kisujját... úgy. Kész.

KRISTON Igazán köszönöm. (Megszimatolja a kezét)

ANNA Ugye milyen édes? Escada.

IMOLA Te még ott tartasz?

ANNA (hegyesen) Ott.

IMOLA (felmutatja a sajátját) Beaumarchais.

KRISTON Az arcszesz.

IMOLA Ez igen. Mindig értékelttem, ha egy férfi tájékozott.

De van már parfümjük is. Ez a legújabb.

KRISTON Én nem is tudom, hogy háláljam meg. ANNA (közelebb lép) Hát... mindig van megoldás. IMOLA (közelebb lép, papírokat ránt elő) Tudja, milyen régóta álmodozom arról, hogy egy tisztességes kulturális műsorban dolgozzam?

ANNA Ó, persze. (Felül az asztalra, keresztbe veti a lábát)

IMOLA Olyanban, ami... értékeket közvetít. Művészi értékekre gondolok. Tudja, hogy van az. Kidolgoztam mindent. Engem szeretnek a nézők. Tessék, a nézettségi statisztikák, látja a grafikont, a piros vonal vagyok én, a többi szín a többiek, itt a százalékos megoszlás, valóságos tudomány, igaz? Na, ki áll az élen? (A papírra mutat)

KRISTON (olvás) Száky Imola.

ANNA (felugrik, Kriston homlokát tisztogatja) Hát nem itt maradt egy foltocska? Hamar munka sose jó.

IMOLA Úgy van, Száky Imola! Ez a lényeg! Nem a műsorhoz kell keresni a műsorvezetőt, hanem a műsorvezetőhöz kell megtalálni a műsort. Akit amúgy is néznek, mindent el tud adni. És úgy szeretnék megmutatkozni erről az oldalamról is! Tudja, engem itt nem használnak kellőképpen...

ANNA Dehogynem.

IMOLA Tessék?

ANNA Imolát szerintem a képességei szerint használják.

Engem viszont...

IMOLA Te meteorológus vagy, szívem.

ANNA Az nem komoly. (Csomagot ad Kristonnak) Itt a diplomám...

IMOLA Gyógytornászdiploma. Igazán hasznos.

ANNA ...a nyelvvizsga-igazolás...

IMOLA Eredeti?

ANNA ...és egy kazetta, tessék, alkalomadtán nézzen bele, egy kis összeállítás, voltam én riporter is, sőt sportriporter, játszottam néhány amatőr filmben, az egyikért elnézést kérek, elég kevés holmi van rajtam, igazság szerint csak a hajam, de istenem, a rendező óhaja volt, művészet...

IMOLA Művészet, ó!

KRISTON Szívesen megnézek mindent, de egyelőre...

IMOLA Nyilván indít egy rendes kulturális műsort, lehetetlen, hogy a televízió ne rúkkoljon elő valamivel, amikor az új vezető meg akarja mutatni, mire képes.

KRISTON Tervezek néhány újdonságot.

ANNA Ugye-ugye!

IMOLA Ha átfutja a tervet, meglátja, mennyire nyitott vagyok. És szívesen dolgozom más kollégákkal.

(Habozva) Akár még Annával is.

ANNA (meghökken, majd kapcsolat) Én is Imolával. Bárkivel. Régi vágyam egy olyan női beszélgetőműsor, ami-ben együtt dolgozhatnánk.

KRISTON Miről beszélgetnének?

IMOLA Jaj, Tamás, ha megengedi, hogy így szólítsam, nem az a lényeg, hogy miről. Hanem hogy ki! Azt nézik! A hiteles személyiséget! Es persze nem árt, ha vonzó az illető. Nézze a Margitot! Egy denevér!

KRISTON Nem spániel?

ANNA De, de, spániel, hogy én ezt eddig nem vettem észre?! Milyen remek megfigyelő!

IMOLA Tényleg! Kiköpött spániel! Gondolja meg, Tamás, milyen egyszerű páros lennénk.

ANNA Mármint Imola meg én.

Betámolyog a két szállító. Béni a karosszéket cipeli, az

*asztal mellé állítja, Laci hátán, fején könyvespolcok, le-
vegőért kapkod*

BÉNI Ne, ne! Vigyáztam! Vigyáztam!

Laci hatalmasat tüsszent, a bútor lezúdul a földre

LACI Bocs... facsarja az orromat.

BÉNI A pacsuli?

IMOLA Pacsuli? Beaumarchais! Érti, Benedek?!

BÉNI Béni.

IMOLA Mondom, Benedek! Nehogy már a befőtt tegye el
a nagymamát!

ANNA Menjünk, drágám. Viszlát, Tamás.

IMOLA Gondolja meg, micsoda lehetőség... Nem nekünk!
Magának. Egy ilyen női talkshow igazi dobás... ránk
mindenki odafigyel. Viszlát.

KRISTON Viszlát.

*Béni és Laci a fal mellé rámolják a polcokat, Anna és
Imola előretessékeli egymást, Imola kilép, Anna vissza-
siet Kristonhoz, bizalmasan közel hajol*

ANNA Amit most mondok, az maradjon köztünk. Még
nincs itthon nálunk, *nem* tudja, kiben bízhat, kiben
nem. Hát az Imolával azért vigyázzon. Mert az Imo-
lát csak az *nem* dugta meg, aki félreugrott.

KRISTON (*elképed*) Az előbb még...

ANNA Ugye tényleg köztünk marad!? (*Kisiet*)

*Kriston a szállítókra néz, hallották-e az iméntieket, de
azok pakolnak, rendezkednek. Berobban Neéné, hóna
alatt kávéfőző, váza, kép, kezében papírok és befőttes-
üveg*

NEÉNÉ De jó, hogy itt találom! Hoztam egy képet, szép
havas táj, ez is a nevemen van, *nem* tudom hova tenni,
nem haj, ha itt lóg egy kicsit a falon? (*A hol-mit az
asztalra rakja*)

KRISTON (*megnézi a képet*) De, haj.

Béni és Laci kimegy

NEÉNÉ Csak míg a fiúk hevernek odakint néhány szöveget,
és felakaszthatom az asztalom fölé. (*Utánuk kiált*)
Ugye beverik, fiúk?

Béni és Laci egy nagy szekrénnel tér vissza

KRISTON Addig sem! Ordináré giccs. Miert nem szerez
valami normálisabbat?

NEÉNÉ Van tartalékban egy őzikés.

KRISTON Nem! Mindennek van határa! És ez a határ!
Majd behozok valamit. Ez itt művészeti szerkesztőség!
Művattába tunkolt havas táj nyet! Pettygegetett őzike
nyet! Világos?

NEÉNÉ Kérem, főszerkesztő úr. Akkor csak ezt vegye át.
Lentről küldik az orvosiból. (*Papírokat nyom a kezébe*)
Azt üzenték, töltsse ki, vigye le még ma, és itt van ez is.
(*Átadja az üveget*)

Kriston értetlenül forgatja

Vizelet. Tudja, hogy van. Kötelező. Semmi az egész, itt
a folyosón jobbra az első ajtó. KRISTON Talán majd az
orvosiban.

NEÉNÉ Ott elromlott a WC, azért küldték az üve get. És
kérik, hogy még ma.

KRISTON Így szambázzak végig az egész házon?

NEÉNÉ Nincs abban semmi, amikor én kezdtem, még
széklet is kellett. Ha akarja, adok egy zacskót az
üvegnek. Viszem a kávéfőzőt, jut eszemre, kér egyet?
(*Választ sem várva ki*)

PATKÓ (*berohan*) Még mindig csak itt tartanak? Lámpa
is kell! Kettő! Es az irattartók?

BÉNI Mindent a maga idején.

PATKÓ Elmúlt az ideje! Aláírtad a Margitot?

KRISTON Nem.

PATKÓ Hát akkor? Várják.

KRISTON Még nem is dolgozom.

PATKÓ Vedd úgy, hogy ez még nem hozzád tartozik.
Erről nem tehetsz. Elődeid hagyatéka. (*Keze alá col-ja
a papírt, a tollat*)

KRISTON (*nyög egyet, aláírja*) A francba. El se kezdtem,
és már nem tudok a tükörbe nézni.

PATKÓ Tényleg. tükör! Mikor hozzák?

LACI A törékenyet a végén.

PATKÓ (*Kristonhoz*) Nem kell nagy ügyet csinálni belőle.
Viszem is.

KRISTON Szeretnék végre érdemi dolgokról beszélni.

PATKÓ Jó, csak ezt átviszem az adóra, tudod, egy nappal
előbb ott kell lennie.

KRISTON (*határozott*) Most szeretném! Most!

PATKÓ (*meghökken*) Az más. Béni, ezt vigye át a negye-
dik hétbe a Tóth Katinak, ő a gyártás, el van fogadva,
vigyék az adóra.

BÉNI (*vállat z: on*) Addig se kell pakolni.

LACI És egyedül csavarozzam a falhoz a nagyszekrényt?
Mert különben ledől ám!

BÉNI Mássz be, kezdj hozzá, aztán jövök. (*Kt*)

LACI (*morogva*) Mi vagyok én? (*Bemászik*)

PATKÓ Szabálytalan, de szükség törvényt bont. Ha a
főnök meg akar beszélni valamit, akkor a helyettes-nek
az a dolga, hogy ott legyen. Parancsolj.

KRISTON Azért jöttem hamarabb... Szóval el kell intézni
valamit. Holnapig.

PATKÓ El van intézve. Ha lehetséges.

KRISTON Ha azt mondanám, mégis szeretnék eg} műsört
megcsinálni, mit felelnél?

PATKÓ Hogy helyes.

KRISTON Es ha azt mondanám, hogy mégsem?

PATKÓ Mit felelhet egy helyettes? Ugyanazt.

KRISTON Zichy Mihályról.

PATKÓ Remek ötlet.

KRISTON Tudod ki az?

PATKÓ Nem.

KRISTON Na ez az. Hallottak róla harangozni, de senki
sem tudja, kicsoda. Mert illusztrátor. Nem az ön illó fest-
ményei a legjelentősebbek, hanem az illusztrácrbi, ame-
lyeket csak segédanyagnak tekint mindenki, mellék-
termékeknek, dísznek, ornamentikának, ami nem ad a
könyvhöz semmit! Nevetséges! Ennek véget kell vetni!
PATKÓ Feltétlenül.

KRISTON Magyarország a legnagyobb szerűbb, legeredetibb
illusztrátorokat adta a világnak, és Zichy Mihály a ki-
rály, de ő sem tudta áttörni ennek az előité ennek a
korlátait! Ha festő volna, ma Munkácsy mellett emle-
getnék a nevét, de ő arra adta a fejét, hogy t legne-
mesebb irodalomból merítsen ihletet, a művei
könyvlapokat díszítenek, és nem a múzeumban ág-nak,
és ezzel elásta magát! Aki hallja a nevét - ha egyáltalán
tudja, ki az -, legyint, ugyan, csak egy il-

lusztrátor! Maradhat ez így?
PATKÓ Nem. Hétszentség, hogy nem.
KRISTON Ismeretterjesztő sorozat. A magyar illusztrátorok története. Az első Zichy Mihály. Aztán a többiek sorban.
PATKÓ Remek. De mi a sürgős?
KRISTON Zichy a cár meghívására Oroszországba utazott, ott töltötte a fél életét, ott készítette a legfantasztikusabb műveit. Nyílt egy gyűjteményes kiállítása. Mert ott bezzeg nagyra tartják. Ki kell menni Moszkvába egy kamerával. A jövő hét végéig.
PATKÓ Túl korai.
KRISTON Soha vissza nem térő alkalom.
PATKÓ Miért pont Moszkva?
KRISTON Mondom. A Zichy-kiállítás.
PATKÓ Indiában nincsenek magyar illusztrátorok?
KRISTON Miért pont Indiában?
PATKÓ Az olyan érdekes.
KRISTON Lehet. De ott nincs semmi, ami nekem kell.
PATKÓ És az USA? Vagy Dél-Afrika?
KRISTON Miről beszélsz?
PATKÓ Az ember kitalálja, mi dolga van ott, és elmegy két hétre. Amerikai magyar illusztrátorok. Dél-afrikaiak. Brazília se rossz. Két-három nap alatt elintézi a melót, a többi meg... anyaggyűjtés. A néhai Porzolt Imre gyakran utazott kongresszusokra. Chicago, Buenos Aires, Oszaka. Jó szervező volt. Na?
KRISTON En rossz szervező vagyok. Moszkvába akarok menni. Egy napra. Viszont a jövő héten!
PATKÓ A kamerát egy hónapra előre kell diszponálni. Persze akadhatnak kivételek. Végül is Zichy Lajosról van szó.
KRISTON Mihály.
PATKÓ Mihály. De azért gondold meg. Olyan nagy a világ. Minden megoldható. Jut is, marad is. Hát nem logikus?
KRISTON Meg tévés.
PATKÓ A művészetnek ára van, nem? Pont az benne a legjobb. És örülni kell, ha valaki megfizeti. Persze te döntesz.
KRISTON Döntöttem. Moszkva!

Béni jelenik meg egy kiskocsival, rajta számítógép, monitor, nyomtató. Nyomában a sötét ruhás Szótlan Fiatalember

PATKÓ Na végre! Itt a lényeg.
KRISTON A számítógép?
PATKÓ Ha itt a gép, és benne vagy a rendszerben, te vagy az úr. Anélkül meg akárhogy ugrálsz, magánügy.

Béni az asztalra állítja a felszerelést, kimegy. A fiatalember bedugja a kábelt, kopog a klaviatúrán

KRISTON Itt mindenképp ekkora cécot csinálnak?
PATKÓ En egyébként mindig utáltam ezeket a masinákat. Főleg, hogy nem tudnak felejteni a rohadékok. Amit egyszer beleírtak, az benne van. Te viszont csak két dolgot ne felejtés el. Az egyik, hogy mindig mindenről legyen másolatod. A másik meg a jelszó.

A fiatalember Kristonhoz lép, lezárt borítékot ad át, komoran távozik

KRISTON Hát ez?
PATKÓ A jelszavad.

KRISTON *(feltépi a borítékot, olvas, nevet)* Micsoda baromság! Ezt hallgasd meg...
PATKÓ Ki ne mondd! Szeretném, ha tudnád, hogy én nem tudom a jelszavad. Eszem ágában sincs! Jegyezd meg, a papírt égesd el vagy nyeld le, mint a leghülyébb kémfilmekben.

A nagyszekrény ledől, kigurul belőle Laci

NEÉNÉ *(a robajra beszalad)* A szívem!
PATKÓ A frászt kapom.
LACI Bocs, elaludtam.
BÉNI *(berobog)* Marha! *(Feltámogatja Lacit, közös erővel felállítják a szekrényt)*
PATKÓ Fejezzék már be! A dossziékat is fel kell hozni. Meg a fikuszt!
BÉNI Hogy semmi pénzért el nem felejtene...
PATKÓ És a fal.
BÉNI Hogyhogy a fal?
PATKÓ A tűzfalal csinálni kell valamit. Kinéz az ember a hámló vakolatra, és elmegy az életkedve.
NEÉNÉ A Bandi már rendelt tapétát.
LACI A külső falra? Ódakint fogunk tapétázni? Na ne.
PATKÓ Van valami tűzlétraféleség.
BÉNI Minden harmadik lépcsőfoka hiányzik. A csimpánzát küldje oda, ne engem.
PATKÓ Akkor egy palló.
BÉNI Három emelet! Meg ne örüljön már!
KRISTON Biztos, hogy ez szükséges?
PATKÓ Az adáskazettát odaadta a gyártásvezetőnek?
BÉNI Oda. Tessék a papír.
PATKÓ Helyes. Essenek túl a szekrényen. Üristen, micsoda nap!

Béni és Laci bebújnak a szekrénybe, csavaroznak

NEÉNÉ Újra szóltak a rendelőből. Hogy jobb lenne még ma. Holnap az orvos nem lesz bent, szabadságot vett ki, jön a húga Amerikából.
PATKÓ Az iktatókönyv?
NEÉNÉ Még nem csomagoltam ki.
PATKÓ Nem megmondtam, hogy mindig az az első?
NEÉNÉ Bezzeg van, aki tudja, hova kell férjhez menni. Az egyik Los Angelesbe, a másik a Hortobágyra, a libák közé...
KRISTON Mit is mondott, hol a mellékhelyiség?
NEÉNÉ A folyosón jobbra az első ajtó.

Kriston felkapja az üveget, kimegy

Ez igazán rendes volt tőled, Bandi. Már majd' megörültem a központi állományban. Mint egy temető.
PATKÓ Itt majd lesz élet. *(Közelebb lép)* Mint régen.
NEÉNÉ A feleséged is olyan, mint régen?
PATKÓ Mindig jól megértettük egymást.
NEÉNÉ Velem vagy veled?
KRISTON *(zavartan visszatér)* A férfi-WC zárva. NEÉNÉ Ja igen, azt mindig szerelik. Mert eldugítják a csikkek. Na mondhatom. A nőin meg nincs kilincs. Tudja mit, jöjjön, majd fogom az ajtót odakintről.

Kriston Neéné kíséretében ki

PATKÓ *(körülnéz)* Mit is... az iktatókönyv! *(Ki)*

Laci és Béni előbújik a szekrényből

BÉNI Bolondokháza.
LACI Ja.
BÉNI (*körül néz*) Nem is állunk rosszul.
BÉNI Essünk neki.
LACI Minek?
BÉNI Ha nincs új fiú, ránk marad a fikusz.
LACI Jaj, ne! Lemerült az akku.
BÉNI Béni mindenre gondol. (*Elővesz egy szelet csokit*)
A gyárban is volt uzsonnaszünet.
LACI Kösz.

Hámoznak, esznek. Kivágódik az ajtó, megjelenik Sajga Zsolt producer- negyven körüli, kövér, szőke fér-fő- és Szállás Edit rendező, harmincöt körüli, törékeny, rövid hajjú, farmerkosztümös' visel

SAJGA A főnök?
BÉNI Mindjárt jön.
LACI Kiment a WC-re.
SAJGA Hát maguk?
LACI Mi nem.
SAJGA Mit csinálnak itt?
BÉNI Berendezünk. A bútorok meg minden.
SAJGA Szerintem minden rendben. Menjenek!
BÉNI Azért ha megengedné. hogy még...
SAJGA Nem engedem. Menjenek!
EDIT Zsolt, nem kellene így ajtóstól.
SAJGA Bízsa rám, Editke. A producernek az a dolga, hogy megteremtse a feltételeket, és a nyugodt tárgyalásnak az a feltétele, hogy magunk legyünk, ha ez a (*Papírjára pillant*) Kriston,... Kriston Tamás visszajön.
LACI A WC-ről.
SAJGA Akárhonnan. Még itt vannak?
BÉNI Jó, de előre mondom, hogy hozzuk a többi cuccot. Abban a rohadt gyárban azért uzsonnázni hagytak. (*Lacival együtt ki*)
SAJGA A kocka el van vetve, Editke, ha akarnánk, se tudnánk visszalépni. Holnap reggel irány Brazília, és maga megcsinálja élete legjobb munkáját. Tudom, hogy mondtam már, de az ilyesmit sosem árt ismételni, engem rögtön elbűvölt az ötlet. Első blikkre. És büszke vagyok, hogy Sipriccsel is sikerült észrevétnem a benne rejlő lehetőséget. Azért ez nem akármilyen, Editke! Holnap Brazília, {ét hét múlva London, az-után Athén, Calcutta, Sydney.
EDIT Nem fordítva?
SAJGA (*papírt vesz elő*) Itt a menetrend, csinálók magának egy példányt, három hónap alatt bejárjuk mind az öt földrészt...
EDIT Bejárjuk? Azt hittem, csak hárman megyünk, az operatőr, a gyártásvezető meg én.
SAJGA Persze. Csak néha odakukkantok. Hogy hogy mennek a dolgok. Ha báéfér a keretbe. A lényeg, hogy év végére kész a tizenhárom rész - meglátja, ezzel akkorát dob, hogy maga is meglepődik. Előre mernék inni a díjesőre.
EDIT Évek óta készülök rá. És most úgy izgulok. SAJGA Csak egy aláírás kell. hogy forma szerint rendben legyen minden, meg azután illő megismerkedni ezzel a Kristonnal, nem tudom, honnan akasztotta le Siprics, de mindegy is, forma szerint ő engedélyez. Reggel felhívtam az aligurat. A biztonság kedvéért.

Belép Kriston a tele üveggel. Sajga és Szállás Edit hőkentén nézik, Kriston zavartan elrejt

SAJGA Jó napot, engedje meg, (*Bemutatja a nőt*) Szállás Edit, (*Kézfogás*) Sajga Zsolt.
KRISTON Kriston Tamás.
SAJGA Az aligúr nyilván jelezte az érkezésünket
KRISTON Igazság szerint...
SAJGA Nem? Ez csak tévedés lehet, a kezdet :avara. Tulajdonképpen csak egy aláírásra van szükség, ~s indul a Gyermekek a föld körül című sorozat. (*Papisokat vesz elő egyenként az asztalra dobja*) A színopszis, a gyártási terv, az aligúri támogatás, az UNESCO támogatása, mely felvette a kiemelt programok közé, itt kell aláírni.
KRISTON (*zavartan nézi a papírokat*) De mit?
SAJGA A televízió legnagyobb stílus vállalkozásLt. Garantált siker.
EDIT Ha megengedi, Zsolt. Tizenhárom országban egy-egy gyerek egy-egy napját követjük a kamerával. Elmondják, hogyan élnek, mit csinálnak, mit "yárnak a jövőtől. Mi lesz velük, ha nagyok lesznek? Azután tíz év múlva visszatérünk, és megnézzük, tén}leg mi lett belőlük. Mi vált valóra az álmaikból, mi nem?
KRISTON Nagyszerű ötlet. Igazán tetszik.
EDIT Ugye? Holnap indulunk.
KRISTON Jó utat. Igazán remek gondolat.
SAJGA Örülök, hogy tetszik. Ide kéne az aláírás,
KRISTON Mit írjak alá, ha minden el van intézve?
SAJGA Ezért kérdeztem, szólt-e az aligúr. A sorozat ennek a szerkesztőségnek a műsora.
KRISTON Ez művészeti szerkesztőség.
SAJGA Ez persze határterület, de az aligúr úgy rendelkezett, tartozzék ide.
KRISTON Hagyja itt, megbeszélem a helyettesemmel.
SAJGA Sürget az idő, itt a toll.
KRISTON Na de...
EDIT Látom, attól tart, valami baj lehet. A szerz}dések rendben, a gyártási terv kész, a keret biztosítva .. nincs mitől félni.
KRISTON Nem vagyok félős alkat. (*Aláírja*)
SAJGA Köszönöm, megyek is, még elő kell készítenem néhány apróságot. Köszönöm, Viszontlátásra. (*Ki*) EDIT Viszlát.
KRISTON Viszlát.
EDIT (*az ajtóhöz megtorpan., visszafordul*) Egyébként ismerem magát.
KRISTON Honnan?
EDIT A húgom írt egy mesekönyvet, maga illusztrál :a.
KRISTON Én csak egy mesekönyvét illusztráltam, Korcfa Emese? A húga?
EDIT A Szállás az asszonynevem. Bár már elváltam. Amíg Brazíliában leszek, a gyepék a volt férjemnél... tudja, hogy van ez.
KRISTON Nagyon jó volt a húga könyve. Az illusztrációibim meg... felejthetők.
EDIT Nekem tetszett. Főleg a törpék. Ólyan kis helyesek voltak.

Csend

KRISTON (*zavart*) Ha most nem tudnám, hogy elutazik, és volna itt kávé, akkor meghívnám egy k}rvAra. EDIT Csak teát iszom.
KRISTON Earl Grey?
EDIT Kínai zöld. Meg grúz. Tejjel.
KRISTON Megjegyeztem.

Az ajtóban megjelenik a fikusz, Béni és Laci, nyögve

lezuhintják a fal mellé. Az iroda berendezése teljes. Edit és Kriston megbűvölten bámulják egymást

BÉNI Egy szava sincs?
KRISTON Nagyon szép.
LACI Ez szép? A teteje kopasz.
KRISTON Tényleg kopasz.
EDIT Nekem is van otthon. Kisebb, de dúsabb.
LACI Jó lesz itt?
KRISTON Jó.
BÉNI Ide se néz!
KRISTON Mondom, hogy jó.
BÉNI Én az ablak elé tenném.
LACI Hagyjad, ő tudja.

Kimennek

EDIT Mennem kell. Csomagolok. Meg el kell vinnem a gyereket.
KRISTON Fiú?
EDIT Lány. Ötéves. (Csönd) Azt tudja, hogy a húgomnak nagyon tetszett?
KRISTON Az illusztráció?
EDIT Maga. Az egyik képét bekeretezte, és az ágy fölé tette. Harminc vörös meg zöld törpe.
KRISTON Az egy kis túlzás volt.
EDIT Nem a törpék miatt tette oda.

Az ablakban megjelenik Béni és Laci, egy pallón csetle- nek-botlanak, két tapétával ragasztják le a tűzfalat, Kriston és Edit észre sem veszi őket

KRISTON És... olyan az ízlése, mint a húgának?
EDIT A törpékre gondol? (Szimatol) Beaumarchais-t használ? Mert azt éppenséggel nem szeretem. Már- mint a parfümöt. Egy férfínál.
KRISTON Szóval?
EDIT Mit szóval?
KRISTON Az ízlése.
EDIT Vannak hasonlóságok. (Csönd) Mennem kell.
KRISTON Zöld vagy grúz. Tejjel.
EDIT Lehet tejszínnel is.
NEÉNÉ (bekukkant) Újra szóltak a rendelőből.
EDIT Egy hét múlva itthon vagyok. (Kimegy)

Kriston utánabámul

BÉNI (beordít az ablakon) Hogy tetszik?
KRISTON (odanéz) Mi ez a bugyikék?
BÉNI Hát az ég! Csak ilyen volt a raktárban!

Béni sárga tapétapapír-koronggal ügyetlenkedik, Laci a ragasztósvödörrel

De a Patkó rendelt ilyen sárgát is. Hogy tegyünk föl egy kis napot. Jópofa, mi?
NEÉNÉ (bekukkant) A nővér telefonált, hogy az orvos tíz perc múlva elmegy.
KRISTON (fölemeli a tele üveget, indulna, majd megtorpan, és a vizeletesüveggel hadonászva vezényel) Ne oda! Úristen, semmi arányérzékük? Magasabbra a napot! Amilyen magasra csak lehet! Feljebb! Feljebb!! Feljebb!!!

Felragyog a nap. Vége az első felvonásnak

MÁSODIK FELVONÁS

Reggel. Az irodahelyiség hibátlan. Minden bútor, eszköz és dísz a helyén. A bejáratnál állófogas, a falon bekere- tetett illusztráció, a képen harminc törpe. Odakintről beragyog a tapétanap. Neéné a pamlagon ül, mellette a növényekhez használt permetező. Fájdalmas arccal igazgatja a .harisnyáját. Belép Patkó

PATKÓ (súgva) Milyen erotikus.
NEÉNÉ A visszerharisnyám? (Föláll, a fikusz körül pe- pcesel, a leveleket tisztítja)
PATKÓ Annyit azért mondhatnál, hogy jó reggelt.
NEÉNÉ Mondhatnék. Ha reggel volna.
PATKÓ (a papírnappal mutat) Alig kelt föl a nap.
NEÉNÉ Egy órája itt vagyok. Berendeltek. Onnan tudom, hogy ünnep van, ha pucoválni kell. Igazán van mit rámolni. A mi főnökünk elég szétszórt. Szétszór min- dent, amit nem kéne. Nézd. (Felmutat egy rúzszt) A dívány alatt találtam.
PATKÓ És?
NEÉNÉ Szerinted a főnök rúzsozza magát?
PATKÓ Nem a tied?
NEÉNÉ Miért, én rúszozom magam?
PATKÓ Hát nem?
NEÉNÉ Milyen figyelmes vagy. A nők akkor igazítják a sminket, ha lejön. Es mitől jön le a rúzs? Épp ebben az irodában, épp a díványon?
PATKÓ Csók?
NEÉNÉ Az a legkevesebb.
PATKÓ Végre. Már azt hittem, szent. Dolgozik, mint a megszállott, fölveszi a fizetését - és kész. A múltkor volt egy háromnapos út Párizsba, valami konferenciára, erre mit mond? Nem tud franciául. Mire én: a Porzsolt magyarul is alig tudott, mégis körbejárta a világot. Erre ő: nem tudna tárgyalni. Ugyan, ki akar velünk tárgyalni? Ki áll velünk szóba? Elég odamenni, bekukkantani a konferenciára, aztán irány az Eiffel-torony! Elment helyette a Sárosi, az se tud franciául, de nem hülye. Es ez még csak istenes. Hívták főszerkesztőnek két sorozatba is. Csak ráírják a ne-vét, átfutja a műsorgetvet, rábólint, és megy a számlára a pénz hetente - azért főszerkesztő, nem? Erre ő: amiért nem dolgozik, azért nem vesz föl semmit. Mire én: és a felelősség? Ő meg: ez egy baromság. A múlt hónapban már kunyeráltam, menjen ki az in-diai forgatásra, a Szállás Editékhez - na ezek kapnak most nívódíjat, csak nem fér a fejembe hogyan és mire -, mondtam neki, ellenőrizni kell, hogyan költik a pénzünket a világ túlfelén! Egy hét rendes napidíj! Erre habozni kezdett, de a végén nem. Mert annyival kevesebb pénze lesz a produkciónak! Ami-ben persze igaza van. De ami jár, az jár! Erre mi történt? Kiment a Sajga producer úr, ráadásul a nőjével, és nem egy, hanem két hétre, persze a produkció pénzén, na kíváncsi vagyok, hogyan számolja el. Egyébként hétszentség, hogy hibátlan papírokkal, amilyen tetű. Hát milyen ember az ilyen?
NEENE A Sajga?
PATKÓ A Kriston.
NEÉNÉ Rendes.
PATKÓ Lehet mondani úgy is. (Közelebb lép) De legalább nem szent, legalább volt egy nője a díványon. Irigylem.
NEENE Hopp! (Hátraugrik a fikusztól)
PATKÓ Mi van?
NEÉNÉ Levéltetű. Fűjj! (Spriccel a permetezővel)

PATKÓ Tetű az van mindenütt.
NEÉNÉ De mennyi. És milyen feketék!
PATKÓ Nem a színük számít.
LACI (*belép*) Reggelt. A csopvez küldött.
PATKÓ Kicsoda?
LACI A Béni. Amíg nem látjuk a megrendelést, addig nem mozdulunk. A múltkor is potyára vittünk fel egy tölgyfa íróasztalt az ötödikre, aztán vissza a föld-szintre. Na erre mi nem vagyunk berendezkedve. Szóval a papír.
PATKÓ Mindjárt. (*Kimegy*)
NEÉNÉ? Mit hoznak még?
LACI Zongorát.
NEÉNÉ Elment a jódolguk?
LACI (*vállat von*) Én nem kérdezek, csak hurcolok. Mi mindent cipeltem már ebben a házban! Na, talán korporsót még nem.
NEÉNÉ Örüljön neki.
LACI Mit számít? Egy gyászhuszár meg egy sírásó együtt nem barmol annyit, mint én.
PATKÓ (*belép, papírt nyújt bacinak*) Tessék.
LACI (*elteszi*) A franc, aki ezt kitalálta.
PATKÓ Én találtam ki.
LACI Az más.
PATKÓ De a Béni ötlete volt.
LACI Emlékszek. De csak vccelt.
PATKÓ Velem nem lehet viccelni.
LACI Látom. Hozzuk. (*Kim(gy)*)
NEÉNÉ. Tényleg elment az eszed?
PATKÓ Egy főnöknek a kec.vében kell járni, és ha nem hagyja, akkor ki kell találni valamit. Gyerekkorában zongorázott, imádja a zenét. Most meg díjat kap. Hát miért ne?
NEÉNÉ Ide egy zongorát? Hová?
PATKÓ Csak pianínó. Majd beszuszteroljuk.
NEÉNÉ. És hallgathatjuk, ahogyan klimpírozik?
PATKÓ Kibírjuk. Egyébként is tartozom neki. Még a kezdet kezdetén el akart menni Moszkvába, nem tudtam időben jegyet szerezni... nehéz az oroszokkal mostanában. De ami késik, nem múlik, épp ma szóltak, hogy meglesz. Aki velem jól tesz, azzal én is jól teszek.
NEÉNÉ Örömmel hallom.
PATKÓ Ha az, akivel én teszek jól, velem tesz jól.
NEÉNÉ Ezt meg nem értem.
PATKÓ Beszelnünk kellene.
NEÉNÉ Miről?
PATKÓ Mostanában kerülsz.
NEÉNÉ El lehet téged kerülni? Vagy engem ott, az első szobában?
PATKÓ Tudod, miről beszélék.
NEÉNÉ Nem én. Ez a levél is tele. (*Spriccel*)
PATKÓ Azt gondoltam... közelebb leszel hozzám.
NEÉNÉ Közel is vagyok.
PATKÓ Nem eléggé.
NEÉNÉ Miért, a múlt héten...
PATKÓ A múlt hónapban.
NEÉNÉ Na ugye.
PATKÓ Mit na ugye? Se elég közel, se elég gyakran. (*Megsimogatja I Veéné hajút*)
NEÉNÉ; A feleségednek ez is túl sok.
PATKÓ Hogy jön ide a feleségem?
NEÉNÉ; A családi Renault-r. És mindig váratlanul. Mint aki rajtaüt. És hogy bámul!
PATKÓ Hogy?
NEÉNÉ Mint aki vesébe, zsebbe, táskába lát.
PATKÓ Halljuk, mit akarsz.

NEÉNÉ Mit akarhatnék?
PATKÓ Én is ezt kérdelem. Egyébként nem sokat. Ha ott maradsz a központi állományban, mára kirúgtak volna.
NEÉNÉ Hálás legyek?
PATKÓ Megáll az ész. Nincs rá okod?
NEÉNÉ A fizetésemet hat éve nem lemelték. Van neked fogalmad az árakról? Tudod, mennyibe kerül például az óvszer?
PATKÓ Nem vásárolok ilyesmit. I
NEÉNÉ; Mert rám hagyod!
PATKÓ A fizetésemelés nem az én hatásköröm. NEÉNÉ De a prémium igen. És aki veled jól tesz... PATKÓ Szemet szúrna, ha egyeseknek jobban emelném, mint másoknak.
NEÉNÉ Én szemet hunyok.

Kivágódik az ajtó, berobban Kristotz. Sötét öltöny, a karján ballonkabát. hóna alatt papír,) kezében kávéspöGtír

KRISTON Nem igaz! Fogja meg! (*Aradja a kávé é: a papírt, a ballont a fogásra akasztja*) A földszinten vettem az automatából, és mire feljöttem - tessék! (*A zakón sötét folt*) Mikor jönnek?
PATKÓ Mindjárt.
NEÉNÉ Adja ide, semmiség. (*Lesegíti a zakó()*) Miért nem idefent kávézik?
KRISTON Maga mondta, hogy rossz a gép.
NEÉNÉ Akkor átmegek a szomszédba, a Pannikához, istenem, mindenre van megoldás. (*A zakót vizsgálgatja*) Tejjel itta.
KRISTON Tejszínnel.
NEÉNÉ Akkor ne csodálkozzon. Azzal csak baj v n. Nem jön ki. A tetejébe hizlal. Megteszem, ami tőlem telik, de felelősséget nem vállalok.
KRISTON És pont most.
PATKÓ Semmi gond, Neéné mindent megold. A nit akar. Egyébként minden megszervezve: vörösbor, üdítő, ropi. És elsőként én gratulálok. (*Kristort kezét rázza*) Szeretném, ha tudnád...) ez a kitüntetés eáészen kivételes.
KRISTON Tudom. De a győzelmet is el kell tudni viselni.
PATKÓ Nem szoktak ilyen lryorsatl aligúri nívódíjat adni. Még hozzá két műsorra is. Ráadásul az egyik csak félig kész.
KRISTON Nyilván arra gondolt, hogy a félkész sorozat alkotóinak további bátorítást ad.
PATKÓ Talán.
KRISTON Megkérdezzük, mire gondolt. Végül is idej^gin.
PATKÓ Mikor beszéltek?
KRISTON Amikor felkért. Azóta csak kutyafuttáL•an. 'Pudod, ez a szerencsétlen Achilles-ín-baleset, a mű-lét, a hat hét gipsz, aztán kiderült, hogy nem sikerült. Újra kellett műteni, újabb hat hét, majdnem sírt szegény a telefonba. Ma jön be először. És rögtön díjátadásra. Végre beszélünk. Elég sűrű volt ez a három hónap. Emlékszel, mit mondtál, amikor beléptem? Hogy mennyi valósulhat meg a terveimből? Na?
PATKÓ Egész jó részidőt futottál.) De eredményt a verseny után hirdetnek.
KRISTON És milyen hosszú a pálya?
PATKÓ Azt futás közben közlik a versenyzőkkel.
KRISTON Akkor hogy lehet eredményt hirdetni?
PATKÓ Sehogy.
KRISTON Tudom, semmi értelme, viszont nagyon tévés.
PATKÓ Az eredmény az, hogy még a pályán vagy.
KRISTON Es mi mutatja a végeredményt?

PATKÓ A bankszámlád.

KRISTON Azért beindítottunk néhány műsort!

PATKÓ Ezt a kettőt.

KRISTON Mit kuvikolsz? Ez csak a kezdet. És kezdetnek nem rossz. Ha egyszer lendületbe jöttünk, nincs megállás. Lépésről lépésre megcsinálunk mindent, amit elterveztem. Hogy csak egyet mondjak: az illusztrációsorozatnak készek a forgatókönyvei. Tizenhárom rész! Bent vannak a gépben.

PATKÓ Másolat?

KRISTON Jó gép ez. Nem felejt.

PATKÓ Másolat mindenről kell!

KRISTON Persze. Úgyis ma beszéllek a sorozatról Sipriccsel. Kinyomtatom. Lesz másolat.

PATKÓ Helyes. Ha úgyis beszéltek, megemlíthetnéd a prémiumokat. Emelhetné a keretet. A javaslataimat szokás szerint leírtam, *(Papírt nyom Kriston kezébe)* persze te döntesz. Egy kicsit átsúlyoztam a dolgot. Egy főnök a prémiummal fejezi ki megbecsülését, úgyhogy néhány esetben megnyomtam a ceruzát.

KRISTON *(a papírra pillant)* Neéné háromszor annyit kapjon, mint a műsorkészítők?

PATKÓ Ez csak javaslat.

KRISTON *(a papírt az asztalra dobja)* Hol a zakóm?

PATKÓ Kérsz egy kortyot? *(Kilép az ajtón, majd vissza egy üveg borral, tölt)* Pinot Noir. A gyorstalpaló nívódíjra! *(Koccintanak)* Tulajdonképpen honnan ismered Sipricset?

KRISTON Mondtam már, telefonon hívott.

PATKÓ De mikor beszéltek személyesen?

KRISTON Soha.

Csend

PATKÓ Ne viccelj.

KRISTON Nem én.

PATKÓ Ez egy kicsit... szokatlan.

KRISTON Mit számít? Olyan elismeréssel beszélt a munkáimról, hogy úgy érzem, tulajdonképpen jól ismerjük egymást. Miért olyan fontos a személyes találkozás, ha megvan a bizalom? Majd most találkozunk.

Megjelenik Neéné a zakóval és egy ormótlan hajszárítóval

NEÉNÉ Már kész is. *(Patkóhoz)* Téged keresnek odakint, az én vonalamon.

PATKÓ Pardon. *(Kimegy)*

NEENE Majdnem kész. Tessék. *(Fölsegíti a zakót, a hajszárítóval fújja a vizes foltot, a gép zúg, mint egy porszívó)* Jó, hogy a sminkes Emma így fel van szerelve, mi?

Imola és Anna érkezik, a zaj miatt mindannyian ordítanak

IMOLA Tamás! Gratulálok!

ANNA Hoppá! Ujjlenyomat?

IMOLA Magát mindig generálózzák?!

NEÉNÉ Csak egy kis kávéfolt!

ANNA Ott középen sötétebb!

NEÉNÉ A tejszín!

ANNA Használjon nullás tejet, nem hagy foltot!

IMOLA Es ne igyon kávé, mert árt!

KRISTON Tessék?

IMOLA Mi ez, szélgép?

NEENE Régi rendes ruszki! Ebben még van anyag! Szputnyik! A volt férjemnek a bűvárszivattyúját is Szputnyiknak hívták, biztos ugyanaz a gyár! Vagy

nem szeretik a sok különböző nevet, mert úgy minden összekavarodik! Én megértem!

ANNA Ajándékozunk egyet a Zirkál Margitnak! Lefújná a parókáját!

IMOLA Mikor lesz vége?

NEÉNÉ Most. *(Kikapcsolja)*

KRISTON Imádom a csöndet.

IMOLA *(megvizsgálja a zakót)* Csak a folt maradt.

NEÉNÉ Én megtettem, ami tőlem telik. *(Kimegy)*

ANNA Nem vészes. Nekem így is tetszik.

IMOLA Megértelek.

ANNA A zakó.

IMOLA De hát a lényeg a lényeg! Mit szól, Tamás, nem megmondtam rögtön az elején?

ANNA És ezt nézze, ezt! *(Magazinokat vesz elő)* Bubi!

Dáma! Király!

KRISTON Konyhatündér. Ízvarázs. FÜRGE ujjak.

IMOLA A címlapokat nézze!

KRISTON Micsoda konyhája van, Anna.

ANNA Ugyan. Kivittek egy áruházba, összeraktak egy konyhaállmot, engem meg a közepébe köténnyel és teflonnal.

KRISTON Ízvarázs. Ez maga, Imola?

IMOLA Nem ismer meg?

KRISTON De. Csak olyan sárga a szeme.

IMOLA Istenem, férfiak! Olvassa csak. „Száky Imola a nagymamájától tanult recept szerint készíti a rakott krumplit!” Az meg sárga. A rakott krumplihoz sminkeltem.

IMOLA FÜRGE Ujjak kötőmagazin. Ketten együtt. „Az Olló lányai nem szégyellik a kötőtűt sem.”

ANNA Ugye milyen jól bejött a cím? „Olló.”

IMOLA Olló... egyszerű, mindenki érti, mindenki tudja, hogy rólunk van szó, ahogyan ollóba fogjuk a pácienseket.

ANNA Egy héten három címlap! Csúcs!

KRISTON Tényleg kötnek?

IMOLA Ugyan már.

ANNA És a jövő héten még egy! Ármány és szerelem!

KRISTON A Schiller?

ANNA Miféle Schiller? Az autószalon?

IMOLA Az egy drámaíró, szívem. Az Ármány és szerelem meg egy darab.

ANNA Tényleg? *(Vállat von)* Most már szívmagazin. Egyébként meg kit érdekel, minek a címlapján van az ember? Csak az számít, hogy végignéznek a standon, és minket látnak. És várják a holnapi műsort. Tudja, ki a vendég?

KRISTON Már tegnapelőtt tudnom kellett volna.

ANNA A Stukker Imi. Mit szól?

KRISTON Az ki?

ANNA A maga pozíciójában tisztában kellene lennie azzal, hogy ki kicsoda.

IMOLA Új sztár. D. J.

KRISTON Micsoda?

ANNA D. J. Aki a diszkókban nyomatja. Megőrül érte a közönség. Mindenki ismeri.

KRISTON Nézze, van elég pop meg rock, meg klip, de a mi műsorunk a művészeket...

ANNA Ez művész. Mozartból, Pink Floydból, Irigy Hónaljmirigyből meg gömöri kanásztáncokból keveri a zenéjét. Erre mit lép? Közben keveri a lézershow-t, és minden este új meglepetés! Két hete Dunaújban szétvert egy régi Wartburgot! Kötőró kalapáccsal! Ritmusra! A múlt héten Kőbányán, a csarnokban szétnyomott egy csótányt két üveglap között egy írásve-

títón, és az egész ötször öt méteresben ment a mennyezetten!

IMOLA Anna! Hogy is magyarázzam, Tamás... szóval nagyon innovatív fickó. Nézz, lehetnek fenntartásai, de bármit csinál, a Stukker Inti a sztár. Őt akarják látni.

ANNA Igazság szerint minket.

IMOLA Ismert embereket. A Stukker Imi már volt három tévéműsorban, úgyhogy ismerik.

ANNA Ilyen a közízlés.

KRISTON Jaj, ez a gumicsont! Tudom, tudom. Ezt kérik, tehoit ezt kapják, és minél inkább ezt kapják, annál inkább ezt kérik! Egyébként miért Stukker?

ANNA Művésznév. Cowboypisztollyal jár, és a show végén lő. De csak vaktöltény.

KRISTON Kocsitörés, csótányirtás, lövöldözés? IMOLA Már megbeszéltük. Nem fog löni. Csak jelez. ANNA Már nem lehet lemondani. Holnapi adás. IMOLA Semmi durvaság. Megoldjuk. Finoman, nőiesen,

egy csipetnyi humorral. Tudja, ahogy szoktuk.

KRISTON Ahogy szokták! Hány nője volt, dezodorozza-e a hónalját, bokszeralsót hord-e!

ANNA Csak egyszer fordult elő. Maga fogadta el!

KRISTON Mít tehettem volna? Adás előtt húsz perccel készült el.

ANNA A régi vágónkat kirúgták, az új azt se tudta, melyik gomb melyik, csoda, hogy kész lett.

IMOLA Üzemi baleset volt. Spongyát rá.

KRISTON Meg arra is, hogy akiket én javaslok a műsorba, azokat sose tudják elérni, igaz?

IMOLA Nézz, Tamás, *(Papírokat vesz elű)* ezeket a statisztikákat azért hoztam, hogy... végül is ünnepelni jöttünk.

KRISTON Persze. Elnézést.

IMOLA Nézz a grafikont. A nézettség. Felfelé halad, mióta elkezdődött az Olló.

ANNA Erre a grafikonra kapjuk a nívódíjat.

IMOLA Na most. A vonalon két törés, egy mélypont és egy rekord. Tudja, mi a mélypont? A maga javaslata. A híres drámaíró. Az ország büszkesége, akinek hét országban mennek a darabjai!

ANNA Es olyan okos, hogy az már ciki.

KRISTON Es a rekord?

ANNA A rokszövegíró bokszeralsója!

KRISTON Nekem akkor is az a dolgom, hogy... IMOLA Olyan műsorok készüljenek, amelyeket néznek. ANNA És megbecsülje a munkatársait!

IMOLA Anna!

ANNA Ne annázz itt nekem! Igenis, megbecsülje! Másutt bezzeg észrevették, hogy az Olló mekkora siker. Es tudják, hogy mit érnek a műsorvezetői.

KRISTON Másutt? Hol másutt?

IMOLA Összevissza beszél. Elszaladt vele a ló.

ANNA Azt hiszed, a te rakottkrumpli-sárga pillantásod szegezi a nézőt a képernyő elé?

IMOLA Dehogy, drágám, az irántad érzett hála. Amiért tavaly egyszer baki nélkül ki tudtad mondani, hogy „időjárás-előrejelzés”.

Megszólal Anna mobilja. A fi'iléhez emeli

ANNA Igen. Dani? Alig hallak, kimegyek, minőjárt. *(Kisiet)*

IMOLA Nézz, Tamás, én megértem magát. Es... egyet is értek. Csak hiába. Tudja, valaha filozófiát tanultam. Meg esztétikát. Elhinné? Néha eszembe jut. Például most, amikor fotóztak. Hogy mit keresek a cím-lapon a rakott krumplival? Hogy tényleg én vagyok-e az, aki kiáll a rokszövegíró bokszeralsója mellett?

De hát... most már itt vagyok. És ki tudja, meddig? Azt hiszi, annyira élvezem ezt at édelgést és viháncolást? Egyre jobban utálok. És egyre inkább csak ezt akarhatom! A még jobb statisztikát, a még magasabb nézettséget, mert... Az egész családom négy macska, és közben múlik az idő!

KRISTON Maga nagyon fiatal.

IMOLA iJgyan, hagyja. Állandóan a kamerába nézek, az meg visszabámul rám, és úgy hívják a rohadékot, hogy objektív. Objektív! Annak nem lehet hazudni.

(Kristonhoz hajol, a szeme sarkára mulat) Nézz!

KRISTON *(zavarban)* Belement valami a szemébe?

IMOLA Ráncok, szarkalábak!

Kivágódik az' ajtó. Sajga Zsolt és Szállás Edit hc. ddögóttik Anna, éppen elteszi a mobil

SAJGA Tamás! Hölgyeim! *(Kristorlhoz rohan, a kezét rázza, arcorr csókolja Imolát. Annál')* Ezt nem hittem volna! Nívódíj? Már félidőben? Lditke még ma este elröpül, és csinálja a következőt. Hóna alatt a díjjal irány Chicago! Nem rossz, mi?

KRISTON *(L'dithez lép)* Szervusz.

EDIT Szervusz.

IMOLA Tegezódtök? Vagyis maguk... Illetve... Hogy is kell ezt mondani, ha az egyiket tegezem, a másikat magázom?

ANNA Úgy. hogy „nahááááát”!

NEÉNÉ *(belép egy tálcával. Poharat oszt, rendezkedik)* Mindjárt itt a nagy pillanat.

Edit a díványra ül, feltűnés nélkül alánéz

KRISTON Bandi?

NEÉNÉ Jöttek hozzá. Egy perc, és itt van.

SAJGA Majd' hanyatt estem, amikor tegnap felhívott a Siprics titkárnője! Mint derült égből a villám! Ez legyen a legrosszabb villám, ami telibe talál.

Neéné poharat ad Editnek, majd szolgálatkészen atnyújtja a rrízst. Edit felderül. Anna és Imola észre) 'eszik, gúnyos mosoly.,Veé;ie „kspiratítjan” leejti a rízst

NEÉNÉ Nézd a kis hamist. most veszem föl a földről, és máris ugrik vissza!

EDIT Kösz.

IMOLA Én a táskámban tárolnám, nem az ágy alatt.

ANNA Ágya válogatja.

SAJGA *(megragadja Tamás kezét)* Köszönöm, Tamás, ebben a te kezed is benne volt!

KRISTON *(ámrrl)* Az enyém?

ANNA Naná.

IMOLA Anna!

ANNA Ezt már mondtad.

SAJGA Ki terjesztette föl nívódíjra?

KRISTON Én nem. Egy félkész műsort? Dehogy. Gondoltam, majd ha kész lesz, megírtam a fölterjesztést is, tessék. *(I-égnym egy gombot, a nyomtató zümmög)* De nem küldtem el

SAJGA Pedig a javaslat alulról megy fölfelé. Tudtam, hogy Siprics szereti, mögötte az UNESCO támogatása, nemzetközi kapcsolat, globalizáció, irány Európa meg anyja kinja, szóval épp az a дума, ami kell. *(Belenéz a kinyomatott perpirba)* Pont ez! 1 Helyes. Mindenkinek egy rugóra jár az agya. *(Elteszi a papírt)* De a szolgálati utat be szokták tartani. Majd utána nézek.

PATKÓ *(belép egy nejlonzacskóval)* Szép jó napot! Itt a meglepetés. *(A nejlonzacskóból kék mappákba helyezett okleveleket és plüssdobozkákat tesz az asztalra)* Most küldték az aligúr titkárságáról. A nívódj!

Mindannyian az asztal fölé hajolnak

EDIT Milyen csinos.
IMOLA Tényleg jól néz ki.
EDIT Azelőtt csak valami fecnit adtak.
ANNA Kaptál már?
EDIT Nem. Csak a volt férjem.
KRISTON Hol van Siprics?
PATKÓ Nem jön.
KRISTON Most már igazán túlzás. Arról volt szó, hogy ma befejezi a betegszabadságot.
PATKÓ Be is fejezte. Kilenckor beállított.
SAJGA Hát akkor?
PATKÓ A kezébe nyomták a felmondólevelét. Sutyty. Azonnali hatállyal.

Csönd

IMOLA Hoppá.
SAJGA Na de... hogyhogy?
PATKÓ Most mesélte a titkámője, aki lehozta a nívódjait. Ezek persze még érvényesek. Csak nincs hozzájuk Siprics.
ANNA *(összecsattintja kezét, ahogy a „csapónál” szokás)* Ennyi. Sipirc Siprics.
KRISTON Képtelenség. A főnököm, akit sose láttam.
EDIT És már nem is fogod.
KRISTON *(felugrik)* Még itt kell lennie.
PATKÓ Be sem engedték az irodájába. Aláírást velem a felmondást, elvették a belépőjét, és két biztonsági őr kikísérte.
KRISTON Micsoda?
PATKÓ Így szokás.
KRISTON Örökkel? Mint egy bünözőt?
IMOLA Bárkiből lehet bünöző.
ANNA Ha éppen szükséges.
PATKÓ Vagy legalábbis hasznos.
KRISTON Tulajdonképpen... hol vagyok?
IMOLA Találgasson.
EDIT De mi történt?
PATKÓ Majd kiderül. Vagy nem.
KRISTON Nem is sejtet?
PATKÓ Annyi mindent locsognak. De ezt a meccset nem azon a pályán játsszák, ahol én focizom. Hál' istennek.
SAJGA Es a szerződéseim? Amelyeket Sipriccsel kötöttem?!
PATKÓ Az új főnök majd alaposan átnézi. Betűről betűre. Tudod. Ilyenkor így szokás. Megnézik, hogyan készült a tizenhárom rész árából hat. Hol a különbség. Miért ment a producer Indiába. Két hétre. Egy illetéktelen személlyel. Tudod, hogy van ez. Ilyenkor átnézik a dolgokat.
EDIT Az tényleg tenyérbe mászó volt, Zsolt.
SAJGA Csönd, Editke!
KRISTON Talán ezt a hangot mégsem! Hogy beszélsz a filmed szerkesztő-rendezőjével?! Aki az egészet kitálta és kitaposta!
ANNA Végre kiáll egy nő védelmében. *(Imolá nak)* Ki ne mondd!
IMOLA Mit?
ANNA Hogy „Anna”!

SAJGA Én tapostam ki. A Sipricsnél. És annyit talán megengedhetek magamnak...
PATKÓ Hogy elszámolj az új aligúrnak.
NEÉNÉ Még egy kis bort? *(Töltöget)*
SAJGA Mindenről papírom van.
PATKÓ Tudom, tudom. De nekem is. Hogy időben jeleztem. Felküldtem Siprics titkárságára. Es van másolatom is.
SAJGA Szóval feljelentettél.
PATKÓ Azt csináltam, ami a dolgom. Védtem az aligúrság pénzét.
SAJGA Az aligúrtól?
KRISTON Tessék?
NEÉNÉ Na még egy kortyot! Vagy nem ünneplünk?
ANNA En szeretném megkapni a nívódjait.
KRISTON Igaz-igaz. A jövő ismeretlen...
PATKÓ Bár eléggé kiszámítható...
KRISTON ...a múlt érdemei változatlanok. *(Egyenként kinyitja a mappákat)* Száky Imolának és Páder Annának az Olló című műsorban nyújtott teljesítményükért. Sajga Zsoltnak és Szállás Editnek a Gyermekek a föld körül című produkció elkészítéséért. *(Kézfogás, csók, felveszi az utolsó mappát)* és Kriston Tamás főszerkesztőnek... nekem ki adja át?
IMOLA Csak főnök teheti.
NEÉNÉ Bandi.
PATKÓ Beosztott? Soha.
NEÉNÉ Segítsél már szegénynek.
EDIT *(átveszi a mappát)* Kriston Tamás főszerkesztőnek a művészeti műsorok színvonalának emelésért.

Csók

ANNA Milyen szép is a legalitás.
KRISTON Azt terveztem, hogy kanyarítok egy kis beszédet a díjhoz, de a megváltozott körülményekre való tekintettel...
IMOLA Van mellé csekk is.
ANNA Jobb a csekk, mint a csók.
PATKÓ Váltásatok be minél hamarabb.
IMOLA Esetleg visszavonják?
PATKÓ *(vállat von)* Zavaros idők.
ANNA És... ki az új aligúr?
PATKÓ A Schwantz.
SAJGA Igen? Mondhattátok volna hamarabb.
KRISTON Sose hallottam.
IMOLA Az a barom?
NEÉNÉ Schwantz? Micsoda név. Ehhez nem mentem volna. Hát hogy hangzik az, hogy Schwantzné? ANNA Nem is rossz.
IMOLA Ez az, akitől kiütést kapnak a tévés sofőrök, ha vinni kell valahová. A múltkor ruhapróbára vitt a Hideg Jani, és rám szólt, üljek előre, mert előttem a Scwantzot vitte, odafelé hamburgert zabált, vissza hot dogot, az ülés fele mustár, fele kecsöp!
ANNA Nem eszik hamburgert.
NEÉNÉ Egy kis ropit? Senki? Pedig olyan jó. Ahogy beleharap az ember, úgy reccsen, mintha azt mondaná: Schwantz.
SAJGA Egészségetekre! Mindenkinek gratulálok. Fel-szaladok a Cikihez.
KRISTON Kihez?
SAJGA A Schwantzhhoz. Együtt játszottunk a Vizafogó ifiben. Ő jobb szélen, én hátul, minden helyzetet el-szúrt, azért hívták Cikinek, de nem lehetett kirakni, mert az apja volt a gyűrő.

ANNA Nem szereti, ha Cikinek hívják.
IMOLA Honnan tudod?
ANNA Ki szereti, ha így hívják?
SAJGA Egy szélső sose felejt el, melyik hátvéd tömte jobbnál jobb labdákkal, még ha egyet se rúgott is be a szerencsétlen. (*Indul*)
EDIT Zsolt!
SAJGA Igen?
EDIT És én?
SAJGA Semmi változás. A gyermekek tovább bolyonganak a föld körül, este indulsz Chicagóba, lehet, hogy a jövő héten kiszaladok körülnézni. (*Patkóra néz, kaján*) Csak néhány napra. Hogy rendben vannak-e a dolgok. Most kaptál nivódíjat, Editkém. A vak is láthata, hogy te vagy a legjobb. További kellemes ünneplést. (*Kisiet*)
NEÉNÉ (*felkapja a nivódíjat*) Sajga úr! Itt ne hagyja! (*Utánasiét*)
IMOLA Azt hiszem, nekünk lassanként...
ANNA Én is azt hiszem.
KRISTON Még egy kortyot?
NEÉNÉ (*visszatér, kezében üveg*) Ezt kóstolja meg, fő-szerkesztő úr! Nehéz helyzetekre való. Házi. Direkt magának hozták.
KRISTON Nekem? Ki?
NEÉNÉ A Neé.
KRISTON Milyen né?
NEÉNÉ Nem né. Neé. József. Akitől Neéné vagyok.
PATKÓ Igen?
NEÉNÉ Felugrott Pestre, meglátogatott, hallotta, milyen remek az új főnököm, küldött egy üveggel, mi van abban?
PATKÓ Semmi.
KRISTON Nagyon kedves a volt férjétől. (*Kihúzza a dugót, beleszagol*) Ez azért túlzás.
NEÉNÉ Ki tudja, mikor lesz rá szükség.
KRISTON Kér valaki?
IMOLA Isten ments.
ANNA Bundapálinka.
EDIT Én ma még repülök.
PATKÓ Én szeretem az állami zárjegyet.
NEÉNÉ Hát jó. De azért... nekem megengedi főnök? (*Kupicát vesz elő a zsebéből, tölt, kint csöng a telefon*) Vegye föl valaki.
PATKÓ En nem, hátha a Neé, aztán mit mondok neki?
EDIT Fölvegyem?
NEÉNÉ (*bedobja az italt*) Ez igen.
KRISTON Majd én.
NEÉNÉ Hagyja, kész is vagyok. (*Megszédül*)
KRISTON Látom. (*Kilép, a csöngés elhallgat*)
ANNA (*szedelődzködik*) Most már tényleg...
IMOLA Honnan tudsz te ennyit a Schwantzról? Szereti a hamburgert meg a nevét vagy sem?
ANNA Pletykák.
EDIT Az van bőséggel. Mindenkiről.
ANNA Például?
EDIT Nem isszuk meg még ezt a kortyot?

A nők koccintanak a félig telt borospoharakkal. Patkó a gazdátlan poharakat szedegető Neénéhez lép

PATKÓ Szóval... mikor jött ez a Neé?
NEÉNÉ Két hete.
PATKÓ Nem is mondtad.
NEÉNÉ Gondoltam... majd ha már elment.
PATKÓ Szóval még itt van? És hol lakik?

NEÉNÉ Senkit se ismer Pesten.
PATKÓ Vagyis nálad?
KRISTON (*belép. izgatott. ideges*) További jó szórakozást. Hívat az új aligúr. Hol a zakóm?
NEÉNÉ Magán.
KRISTON Tényleg.
IMOLA Sok szerencsét.
ANNA Azt hiszem, minket már nerc talál itt.
KRISTON Viszlát. És még egyszer gratulálok.
IMOLA Köszönjük. Tamás... szeretném elmondani, mennyi-re hálás vagyok. Ha nem karol föl bennünket, akkor az Olló nem fut be. Es tudja, én hlszek abban, hogy a kultúra...
KRISTON Persze, persze. Köszönöm, Imola. Nagyon kedves. (*Edithez hajol*) Ugye megvársz?
EDIT Csak a repülő...
KRISTON Sietek.
NEÉNÉ Kóstolja meg a Neé pálinkáját! Épp erre van kitalálva!

Kriston kimegy, Neéné tyúkanyóként követi, kínálja

ANNA (*összecsattintja kezét*) Ennyi!
IMOLA Honnan veszed?
ANNA Röpül Siprics, röpülnek az emberei.
EDIT Azért nem lehet a dolog ennyire primitív.
IMOLA Jaj, dehogynem.
PATKÓ Tamás sosem látta Sipricset.
ANNA Ha el tudja hitetni Danival...
IMOLA Dani?
ANNA Schwantz Dániel. Dani.
EDIT Ilyen jóban vagytok?
ANNA Hogy ki kivel van jóban, az magánügy, igaz, szívem? Bocs, hogy figyelmeztetek, de a szád sarkában elmázolódott a rúzs. (*Kimegy*)
EDIT Ti ki akarjátok tekerni a nyalam?
IMOLA Ne vedd a szívedre. Anna olyan... impulzív.
NEÉNÉ (*benéz*) Bandi! Keresnek!
PATKÓ Csak folytassák, hölgyeim. (*Kimegy*)
EDIT Meg kéne mondanod Annának, hogy léteznek normális érzelmek is. Például olyasmi, hogy az ember nem azért fekszik le valakivel, mert akar tőle valamit, hanem mert szereti. Vagy legalább is-is. Tudom, ő nem találkozott ilyesmivel, de az iskolában biztosan olvasott róla. És ha még egyszer nyilvánosan cseszeget, akkor összekuszálom a fogait. és ki-marad a következő címlap!
IMOLA Ezt mind mondjam el nekir
EDIT Csak a lényegét.
IMOLA Ennyit nem tudok megjegyezni. Rád hagyom.
EDIT Nem érek rá, megyek Chicagóba.
IMOLA Szegénykém.
EDIT Amit Annának üzentem, nerr csak rá vonatkozik.
IMOLA Vajon még kire? De a fogkuszálás előtt elmondám, hogy zöldöves karatés vagyok.
EDIT Nahát... én meg aikidózom.
IMOLA Igen? Engem is hívtak. Hogy próbáljam ki.
EDIT Hozzánk bármikor benézhetsz. Nyitott klub.
IMOLA Oké.
EDIT Ha hazajöttem, szívesen leviszlek.
IMOLA Kösz. Nem akarok áttérni, de megnézem.
EDIT Tetszeni fog.
IMOLA Ami meg Annát illeti, tényleg nem kell komolyan venni. Mélyről jött.
EDIT Mélyről?
IMOLA A meteorológia. El kell hitetnie magával, hogy

tud valamit azonkívül, hogy ciklon meg anticiklon, amiből egy szót sem ért, csak lemosolyogja a sugógépről.

EDIT És tud valamit?

IMOLA Ami a nyomuláshoz kell. Egy nőnek sminkelt tank. Van, amikor hasznos. El lehet bújni mögé, ő tőri az utat, én ballagok mögötte, és szagolgom a virágokat. Sajnos, ahol Anna jár, ott nem sok marad. Most is ő visz át bennünket a másik csatornára.

Belép Patkó és a Szótlan Fiatalember

PATKÓ (*elcsípi az utolsó szavakat*) A másik csatornára? Örömmel hallom.

IMOLA (*zavarban*) Nem úgy értettem.

PATKÓ Dehogynem. Csak nem hiszi, hogy meglep?

IMOLA Nézze, Bandi...

EDIT Az előbb adtad elő Tamásnak, milyen hálás vagy, és most másik csatorna?

IMOLA Attól én még hálás vagyok.

PATKÓ A hála csak egy bizonyos összeghatárig érvényes.

EDIT Miért, mennyit kínálnak?

IMOLA Csak locsogtunk róla, hidd el.

PATKÓ Négyszeres.

IMOLA Honnan tudja?

PATKÓ Így szokták. Elsőre. De nem ez a vége.

IMOLA Nézze, Bandi...

PATKÓ Ne haragudjon, annyi a dolgom. (*Int a fiatal-embernek*) Tessék.

A fiatalember a számítógéphez ül

EDIT Hát ez?

PATKÓ Titkosítja a gépet.

EDIT Miért?

PATKÓ Hogy ne lehessen hozzáférni az adatokhoz, ne lehessen megváltoztatni semmit.

EDIT Ez azt jelenti, hogy Tamást...

PATKÓ Mire visszajön, néma a gép.

EDIT Micsoda disznóság!

PATKÓ Mostanában így szokás.

IMOLA Hát... jó utat, Edit. Ha visszajössz, akkor nem felejt-

jük az aikiót. Viszlát, Bandi. Ha megkérhetem, hogy amit az előbb mondtam... (*Az ajtóból*) Nem komoly!

PATKÓ A nivódíjat itt ne hagyja.

IMOLA Tényleg. (*Visszamegy, hóna alá csapja*)

EDIT Az Annáét se.

IMOLA Tényleg. (*Visszamegy, hóna alá csapja*)

PATKÓ Több nincs.

Imola kimegy. A fiatalember lemezeket tesz a táskájába

PATKÓ És ha magánszöveg is volt a gépben? Tudom, tilos, de ki tartja be?

A fiú széttárja a karját, távozik

EDIT (*a géphez lép*) Mint egy darab fa.

PATKÓ Mindig utáltam. Pedig a nevemen van.

Belép Béni és Laci a pianínóval

BÉNI (*liheg*) Hova tegyük?

PATKÓ Te jó isten.

EDIT Gratulálok, Bandi! Remek ötlet.

BÉNI Megszakadok!

PATKÓ A fal mellé.

Becipelik, leteszik a pianínót

LACI Az úristenit, aki ezt kitalálta.

BÉNI Jól van na, mondtad már eleget. Fő, hogy megvan a főszerkesztő úrnak a zongorája. Amelyik nem fér a liftbe! Nem gondoltam róla, mikor becsámborgott ide a kockás ingében, hogy ilyen sokra viszi. Zongora?!

LACI Fő, hogy kész. Mára végeztünk.

PATKÓ Nem egészen.

BÉNI Nem kaptam rendelést, és ha nincs rendelés, akkor slussz-passz.

PATKÓ Úton lehetek, amikor elküldtem.

LACI Még egy zongora?

BÉNI Üstdob, hárfa, nagybőgő, egy egész kurva zenekar?

PATKÓ Parancs az parancs, én sem tehetek ellene.

Biztos megszomjaztak, Neéné ad innivalót.

LACI Fröccs kéne. (*Kimegy*)

BÉNI Hogy szédelegjél nekem, mi? És rám ejtse a nagybőgőt? (*Követi*)

EDIT Én is indulok.

PATKÓ Azt hittem, megvárja.

EDIT Megy a gép.

PATKÓ Este.

EDIT Csomagolok. Átviszem a gyereket a volt férjemhez... Mi köze hozzá?

PATKÓ Semmi. Biztos jölesne neki, ha megvárná.

EDIT Ugyan mit mondhatnék neki?

PATKÓ Nem az én hatásköröm. De ha most elmegy, talán úgy érezheti, hogy csak addig volt fontos, amíg...

EDIT En nem olyan vagyok.

PATKÓ Nem is gondoltam.

EDIT (*leakasztja a törpés képet*) Elég ronda.

PATKÓ Nem értek hozzá.

EDIT Nem tudom, mit evett rajta a húgom. Tudja, évekig lögött az ágya fölött, aztán egyszerre csak eleget lett, odaadta nekem, én meg vissza Tamás-nak... mert az ő illusztrációja. Erre kilógatta. Hát kritikai érzéke az nincs. Rendben, ügyesek ezek a törpék, de ennyi?

PATKÓ Tényleg elég sok. Szerencsére kicsik, úgyhogy sok elfér egy képen.

EDIT Mondja meg neki, *hogy* ezt elvittem, itt csak elkallódná.

PATKÓ Mégse várja meg?

EDIT Es erről mindig eszembe jut majd.

PATKÓ Nem szerepel a munkaköri leírásomban, hogy ilyen üzeneteket közvetítsek.

EDIT Mit kezdjek én ezzel a szegény Tamással?

PATKÓ Eddig főszerkesztő úr, most szegény Tamás?

EDIT Hát nem az? Mondja meg neki...

PATKÓ En csak egy helyettes vagyok.

EDIT Akkor őhelyette magától kérdelem, mit csináljak egy olyan emberrel, aki nem volt hajlandó kijönni hozzám az indiai forgatásra, holott úgy vártam, *hogy* majd beledöglöttem.

PATKÓ Igen, kétségkívül tisztességes, de ez még nem ok arra, hogy...

EDIT Es hagyta, hogy ez a simlis tolvaj a frissen felszedett macájával napozzon az Indiai-óceán partján a produkció költségére. Vagyis az enyémre. A csaj még nem is volt tizenennyolc. Liliomtipró.

PATKÓ En is próbáltam rávenni Tamást, *hogy* használja ki a lehetőséget, de ő...

EDIT És a Sajga szemétségei ellen mit csinált?

PATKÓ Jeleztem Sipricsnek.

EDIT És ő? Ha annyira a szíven viselte a produkciót,

miért nem csinált semmit?
PATKÓ Valószínűleg azért, mert minden rész után kikötött egy összeg a számláján. Ezért szerette úgy a produkciót. És ezért fogyott el a pénz. Ha nem lett volna betegszabin, ő is ott napozott volna a Sajga mellett.
EDIT És maga mindezt tudja és tűri?
PATKÓ Ez csak sejtés. Bizonyíthatatlan. Ez a lényeg minálunk. Mindig minden bizonyíthatatlan.
EDIT Főleg, ha meg se próbálják bizonyítani.
PATKÓ Élni akarok.
EDIT Akkor meg mit szenteskedik? Én is! Eleveckélni valahogy a gyerekekkel! Filmezni. Befejezni a sorozatot. Amit én találtam ki, én írom, szerkesztem, vágom, rendezem, én, én, én! És csak az számít, ami ebben segít. Tamás nagyon fontos, nagyon kedves, de csak egy... adalék. Úgy véletlenül jött.
PATKÓ Meg kell beszélnem a dolgokat a fiúkkal.
EDIT Most megvet?
PATKÓ Hogy jövök én ahhoz? Egy nívódíjas művészt?
EDIT Mondja meg a Tamásnak...
PATKÓ Utoljára ismétlem: én a helyettese vagyok, nem az apja, nem a barátja, és nem is az üzenetrögzítője. Ha képes rá, hogy ne várja meg, akkor menjen. De velem ne üzengessen! Nem adom át. Ha már el tetszik árulni valakit, akkor tessék nyersen és egyenesen!

Edit kirohan, táskáját a díványon hagyja, az ajtóban Patkó elkapja a karját

PATKÓ A nívódíja. (A kezébe nyomja)

Edit kisiet

Erről mindenki el akar feledkezni?
LACI (benéz) Na? Mi lesz már?
PATKÓ Jövök. (Kimegy)

Pillanatnyi csönd, majd Kriston feje jelenik meg az ablakban. Foga közt papír. Bemászik, leporolja zakóját

KRISTON Bandi!
PATKÓ (benéz) Ezt... hogy csináltad?
KRISTON Mióta itt vagyok, bámulom a tűzlétrát a szemközti tűzfalon... Csak sose mertem. A főszerkesztő tartozott a beosztásának. (A papírt az asztalra dobja)
PATKÓ Azonnali hatállyal?
KRISTON Tudtad?
PATKÓ Volt indoklás?
KRISTON Azt mondták, nem kell.
PATKÓ Tényleg nem.
KRISTON De adtak. Pénzügyi szabálytalanság gyanúja.
PATKÓ Az a Gyermekek a föld körül.
KRISTON A művészi színvonal zuhanása.
PATKÓ Az meg az Olló.
KRISTON A nívódíjasok.
PATKÓ Amilyen a nívó olyan a díj.
KRISTON Edit?
PATKÓ Szállás művésznő... Kiment egy kicsit. Nagyon el vagy keseredve?
KRISTON Kiveszek valamit a gépből, és pá.
PATKÓ A gépedet lezárták.
KRISTON Mi? Benne van a tizenhárom forgatókönyv!
PATKÓ A gépben csak hivatalos anyagok tárolhatók.
KRISTON Ez tévésorozat! Ennek a tévének írtam!
PATKÓ Kérte tőled valaki?
KRISTON Nem.

PATKÓ Akkor nem hivatalos.
KRISTON Azért jöttem ide, hogy Megcsinálhassa m.
PATKÓ Lehet, hogy azért jöttél. De nem azért hívtak.
KRISTON Hát?
PATKÓ Ami a gépben volt, annak ónnyi. Nem mondtam százszor, hogy csinálj másolatod?
KRISTON Az anyátokat! (A gépre emeli a kezét)
PATKÓ Inkább ne. A nevemen vám A cég tulajdona.
Beperelnek érte. Itt imádnak perelni. Örülünk, ha a Gyermekeket megússzuk.
KRISTON Hogyhogy?
PATKÓ Hat film be, összes pénz ki. Hét rész hiány.
KRISTON Sajga
PATKÓ És ki írta alá, hogy kimehet a pénz?
KRISTON És ki tolta a kezem alá #r papírt?
PATKÓ A helyettesnek az a dolgé, hogy kéz alá dolgozzék. Persze ha akarják, ép úgy kitekerik az én nyakamat is. De a helyettesekre általában nem utaznak.
KRISTON És rám?
PATKÓ Ha minden jól megy, a kirúgással megúszod. Téged csak egyvalami véd, de az fontos.
KRISTON Micsoda?
PATKÓ Hogy nem vagy elég fontos.

Belép Béni és Laci

BÉNI Jó napot, főnök.
LACI Vége a dalnak?
KRISTON Már mindenki tudja?
BÉNI Mindig mi vagyunk az elsők. (Felmutategypapírt)
Lista. Világos, minta nap.
KRISTON Mi van rajta?
BÉNI (végig/üü' a) Minden. Az utolsó szögig.
LACI Akkor?
PATKÓ Rendnek kell lennie. Ami rjz A listán van, a raktárba, ami a B listán, át hozzánj!
BÉNI Ne rögtön a lépcső alá?
PATKÓ Nem locsogunk, rámolunk!

Laci és Béni nekilát. A darab végéig folyamatosan ürül az iroda

NEÉNÉ (berohan) Ne haragudjon, de ilyenkor akkora a felfordulás, észnél kell lennie az embernek! (Fel-kapja az íróasztallámpát)
KRISTON Na de...
NEÉNÉ A nevemen van! (Kirohad)
PATKÓ Neénének igaza van. Ilyenkor úgy el tudnak tűnni a dolgok... A szegény Pelrzsoltnak sok gondja volt a fogaival, tartott itt egy tartalék műfogsort. Már három éve befalazták, amikor kirúgtak egy másik aligúrt, és annak a leltárából került elő, mert titkár-nője a nevére vette.
KRISTON Hátha jó lesz valamire.J.
PATKÓ Helyezd biztonságba, ami a tiéd.
KRISTON Nincs itt semmim. Szót fr~gdattam a nagybátyámnak. Mindig azt hajtogatta: a munkahelyen soha semmi, csak kalap és kabát!
PATKÓ Okos ember volt.
KRISTON Amikor kirúgták az E ryesült Izzóból, csak lekasztotta a kalapját meg a kabátját a fogasról, és úgy lépett ki a kapun, hogy vissza se kellett néznie. Azért kértem az állófogast.
BÉNI (belep, a listára néz) Fogas Bocs, kabát.

Kriston leveszi, a fotelre hajítja. Béni viszi a fogast.

A kabát Canossát jár- a bútorokat sorra elviszik alóla -, Patkó kihúzkodja, összegyűjti a készülékek kábeleit

PATKÓ A kábel nagyon fontos. Az ember kiment a cuccot, aztán hopp, nincs mivel bedugni.

KRISTON Jut eszembe. Mégis maradt itt valami. *(A falhoz lép, meghökken)* Hol van?

PATKÓ Mi?

KRISTON A kép.

PATKÓ A törpék?

KRISTON Azok.

PATKÓ Elég rondák voltak. Nem én mondtam! Nekem kifejezetten tetszettek. Olyan sokan voltak és aranyosak. A Szállás művésznő említette. Amikor elvitte.

KRISTON Azt mondtad, csak kiment egy kicsit.

PATKÓ Kiment egy kicsit. Chicagóba.

KRISTON Nem várt meg? Amikor tudta, mi történik?

Holott csak este indul a gép?! Válaszolj!

PATKÓ Mit válaszoljak? Elmondtad. Ez történt. Szórul szóra.

KRISTON Képes volt rá, hogy...

NEÉNÉ *(berohan, elkezd föltekerni a szőnyeget)* Ne haragudjon, lelépne róla?

PATKÓ A kávéfőzőt ne felejtse!

NEÉNÉ Ne parancsolgass! Azt se tudom, hol áll a fejem! *(Megrántja a szőnyeget)*

Kriston elesik

Elnézést, azt hittem, már lelépett!

KRISTON *(fektében)* Le én! Úgy leléptem, hogy még!

NEÉNÉ Nem ütötte meg magát?

KRISTON *(tápázkodik)* Nem.

NEÉNÉ Ne haragudjon. Megint piszkos lett az öltönye, majd kitisztítom, bár a hajszárítót visszavitettem a sminkes Emmának.

KRISTON Hagyja csak.

NEÉNÉ Jó, ha nem olyan fontos, most nem erőltetem. *(Kiordít)* Fiúk, a páncélt még ne! Abban van a termoszosz! *(Kirohan)*

PATKÓ *(utánaordít)* Neéné! A páncélban van a fiam új bukósisakja is, vedd ki! *(Kristonhoz)* Motorozik a nyavalyás. Ezek olyan veszélyesen élnek.

KRISTON De hát csak mondott valamit!

PATKÓ Kijelentette, hogy kell neki egy motor, és kész, nem volt apelláta!

KRISTON Edit!

PATKÓ Csak hogy megy Chicagóba. És viszi a törpéket.

KRISTON Üzent valamit?

PATKÓ Megmondtam neki, hogy nem vagyok üzenet-rögzítő! *(Kiordít)* A fridzsider csak akkor, ha kiürítettem! Se a joghurtomhoz, se a kólához ne nyúljatok! Mert azt nem bírom!

KRISTON Szóval?

PATKÓ Hogy a képről majd mindig eszébe jutsz.

KRISTON Ennyit?

PATKÓ Lényegében.

KRISTON Miért ilyen mocskos ez a hely?

PATKÓ Nem kell túlozni. Csak mint a többi. KRISTON

Tudod, mit mondott három napja itt, ezen a díványon?

Belép Béni és Laci, felkapják a díványt, leesik róla az ott feledett táská, a fal mellé állítják

BÉNI Vigyáztam! Vigyáztam!

KRISTON Tudod, mit mondott?

PATKÓ Amit olyankor szokás. Bocs, ha oldalt lépnél, ott van mögöttem az utolsó kábelem.

KRISTON Azt mondta...

PATKÓ *(a kábelt tekeri)* Varázsdíványok ezek. Mindegy, mit mond, aki ráül. Mikor elkezdődik a mondat, talán még igaz, mire leviszik a végén a hangsúlyt, már biztosan nem.

KRISTON Ha még egyszer azt mondd Editről, *hogy* hazudik, én...

PATKÓ Én ilyet? Soha! A Szállás művésznő igazán különleges. Csak hát vértéves.

KRISTON Mi?

PATKÓ Aki csak azt akarja. Aki nem a tükörben igazítja meg a haját, hanem a monitor képernyőjén, akinek az ereiben vér helyett másor folyik, és ha kinyitod, belül egy montírozógép van.

KRISTON Nem tudom elhinni.

PATKÓ Helyes.

KRISTON Mi?

PATKÓ Hogy nem hiszed.

KRISTON Mit?

PATKÓ Semmit. Bármit. Akármit. Jobb lett volna, ha már az elején se hiszel el semmit. Legkevésbé a lát-hatatlan Sipricsnek. Én két éve láttam utoljára. Akkor épp koncertközvetítésekkel foglalkoztam. Volna. Ragyogó szemmel azt mondta: a komolyzene igen fontos, dolgozzam csak. Másnap ugyanolyan ragyogó szemmel: a komolyzene nem tévészerű, hagyjam abba. Mire én: tegnap épp az ellenkezőjét mondta. Mi-re ő: akkor aligú akartam lenni. Mire én: és most? Mire ő: most már az vagyok. Van még kábel?

LACI *(belép, megragad egy fotelt)* Ugye ebbe már senki se akar beleülni? *(Ki)*

BÉNI *(megragadja a másikat)* Senki többet először, másodszer, harmadszor? Pá. *(Ki)*

KRISTON Miért vett fel Siprics?

PATKÓ Csak találgatni lehet. Bukásra állt, talán már a betegszabi is kamu volt. Azalatt megpróbálta elsimítani az ügyeket, amik lassan a körmére égtek, és persze kasszírozni még egy kicsit... Ehhez pedig kellett egy feddhetetlen ember.

KRISTON Minek adta a nívódíjat az utolsó percben?

PATKÓ Talán... végkielégítés.

KRISTON Stróman voltam?

PATKÓ Olyan komoran látod a dolgokat. Szerződéses örömkatona. Miért nem tudtál neki örülni?

Bejön Laci és Béni

BÉNI Na apám, be a szekrénybe, elcsavarozod a faltól, én meg viszem a polcokat.

Laci morogva bemegy a szekrénybe, Béni viszi a polcot

NEÉNÉ *(bejön a létrával)* Bandi, a bukósisakot kivettem a páncélból, de majdnem elrámolták a fiúk, úgyhogy beraktam a fridzsiderbe, a kóla meg a joghurt mellé.

PATKÓ Kösz.

NEÉNÉ *(felállítja a létrát)* Előbb a lámpa, aztán a függöny. A karnis marad?

PATKÓ Jobb, ha leveszed. *(Kiviszi a kábeleket)*

LACI *(a szekrényből)* Főszerkesztő úr, nyomjon a falhoz, mert ahogy jönnek ki a csavarok, érzem, hogy dőlök!

Kriston odaugrik, nyomja a szekrényt. Neéné felmászik a létrára, a lámpaernyővel küzd

NEÉNÉ Csak ne szédülnek ennyire!

Béni kivisz egy polcot. Patkó be. Neéné a lámpával ki

LACI Erősebben!

Patkó odaugrik, a két férfi a szekrénynek feszül

KRISTON Én azt hittem, hogy a művészeti adások...

PATKÓ Hagyd már. Ez a művészetdolog csak hobbi. Kit érdekel rajtad kívül?

KRISTON Micsoda balek vagyok!

PATKÓ Csak mert otthagytad azt, ami az öledbe hullt. Aki nem veszi el, amit elvehet, az nem derék ember. Csak tökhülye.

KRISTON Undorodtam volna.

PATKÓ Ja, az más.

KRISTON Nyúltam volna le mindent, mint Sajga? Mint Siprics?

PATKÓ Róla nem tudjuk. Csak tudjuk.

KRISTON De ő legalább lebukott.

PATKÓ Még arra se vennék mérget.

LACI *(dörömböl)* Engedjenek ki! *(Megjelenik)* Mennyit becsavartam, amikor idehoztuk! Aztán minek? Ennyi időre?

Béni be, viszik a szekrényt

NEÉNÉ *(be)* Fogni kéne a létrát, hogy le ne szédüljek.

Patkó és Kriston megfogják

(A függönnyel hadakozik) Nem elég stabil!

PATKÓ Ne hisztizz!

KRISTON Fogjam a lábát?

NEÉNÉ Ha lehetne.

PATKÓ Majd én.

KRISTON Parancsolj.

PATKÓ Végre valami hibátlan! A vádli!

NEÉNÉ Na ugye!

BÉNI *(berohan, nyomában Laci)* A videó? A tévé?

PATKÓ Kiskocsira. Alá hungarocell.

LACI Igenis. *(Begurítja a kiskocsit, pakol, viszik a holmit)*

KRISTON Egyébként kikérem magamnak.

PATKÓ Mit?

KRISTON Tulajdonképpen lehülyéztél.

PATKÓ Dehogy. Csak... lehetél volna egy kicsit korszerűbb.

KRISTON Tojok a korszerűségre.

PATKÓ Nekem épp ez tetszik benned... de az én tetszésem nem sokat számít. Nem te voltál a legjobb főnököm. De a legérdekesebb és a legrokonszenvesebb.

KRISTON Köszönöm.

PATKÓ Bár érzelegni nem szeretek.

NEÉNÉ Erősebben! Ne csikizz, markolj!

KRISTON És te... korszerű vagy?

PATKÓ Én helyettes vagyok. Helyettesek mindig kellenek.

Az első vonal feje hull, a helyettes marad. Félárnyék.

Viszonylagos nyugi. És persze lojalitás.

KRISTON Kihez?

PATKÓ A főnökhöz.

KRISTON Melyikhez?

PATKÓ Az éppen aktuálishoz.

KRISTON Nem forog a gyomrod?

PATKÓ A szódabikarbóna benne van a fizetésemben.

NEÉNÉ *(megszédül)* Kapjanak el! *Ugrik*

Elkapják

KRISTON Megütötte magát?

NEÉNÉ Nem magukon múltott!

PATKÓ Mit ugrálsz a függönnyel, mint valami ejtőernyős?!

NEÉNÉ Könyörögtem, fogjanak erősebben, de csak lefetyelnek! Es milyen sületlen. épeket! Jaj. Istenem, férfiak! *(Kirohog)*

PATKÓ Egy óra múlva át kell adni, tisztán, kipucolva, lezárva. És még a leltár! Gyერიirpk!

A rámolás üteme gyorsul. Béni, Laci be, viszik az íróasztalt. Neéné be, viszi az egyik te'Efont

KRISTON Nem is tudom, mire várok még.

PATKÓ A leszámolásra.

KRISTON Nem akarok én leszámolni senkivel sem.

PATKÓ A holmikkal kötelező. Nem mellékeltek a felmondóleveledhez egy listát?

KRISTON De.

PATKÓ Olvasd.

Béni, Laci be, viszik a szátnítógépdllvártyt. Neéné be, viszi a maradékot: váza, permetező- észreveszi a táskát

NEÉNÉ Melyik művészno hagyta i.t? Berakom a friclzsi-cierbe, az egy biztos hely. Ha k. resnék... *(Kime fgL)*

KRISTON *(a listát olvassa)* Jézusom.

PATKÓ Csak akkor fejezted be, ha mindezt aláírtad.

Egyenként.

KRISTON Könyv, kazetta rendben. De közvetítőkocsi?

PATKÓ Elmégy a műszakiakhoz, igazoltatod, hogy nincs nálad kamera; a garázsba, *hogy* autó; a sport-körbe, hogy mez, súlyzó, medicinlabda; a zenekar-hoz, hogy hangszer.

KRISTON Hangszer?

PATKÓ Külön a fúvosokhoz, külön a vonósokl ioz, itt igazolják, hogy nincs nagybögöd, ott, hogy fagottod.

KRISTON Téboly.

PATKÓ Tévé.

KRISTON És föl sem merül, hogy nekem is tartozhat a cég?

PATKÓ Mivel?

KRISTON it tudom én?

PATKÓ Na ugye.

KRISTON Hát a vizelet? Amit a belépéskor leadttirm?

Béni és Laci be Az óriásfikuszhoz lépnek. rajta a kabát

BÉNI Utolsó felvonás.

LACI Nyavalyás kóró, hogy száradnál el.

BÉNI Nem szárad. Ez túlél mindenkit.

LACI És ha kiejtenénk az ablakon' Véletlenül.

BÉNI Nem rossz.

LACI Az életbe nem kellene cipelni sehova.

PATKÓ Ugyan, fiúk. A tévé dísze.

BÉNI Álmodozni se szabad?

LACI Kabát!

Kriston leveszi

BÉNI Egy, két, hét! Anyád!

Kiviszik. Az iroda kiürült, egyedül a zongora maradt a fal mellett. Berobog Sajga. Elképedhe áll meg az ajtóban

SAJGA Hát ez? Egy órája még... Változnak az idők.

KRISTON Mint a villám. Te szemét.

SAJGA Mi van?

PATKÓ Kriston úr feszült. Azt javaslom, *hogy* röviden és csak a lényegét.

KRISTON Semmi feszültség! Nincs kötelezettségem, szabadon és feszültségmentesen verem le rajta az Indiai-óceánt! Belezöldül!

PATKÓ Nyugi! Mehetnél volna te is.

SAJGA Nem értem a hőbörgést.

KRISTON Remélem, úgy sítire vágnak a hiányzó részekért, mint a huzat!

SAJGA Nincs itt semmiféle hiány.

KRISTON Azt hiszed, megúszod?

SAJGA Mit? Pillanatnyi pénzzavar. Megesik. A sorozat megy tovább. (*Papírt lobogtat*) Itt az új szerződés Schwantz aligúr aláírásával. Tulajdonképpen ezt akartam bejelenteni, elvégre közös, nívódíjas produkciónkról van szó, és akkor tessék. Így hozzon az ember jó hírt.

PATKÓ Lenyelte, hogy hiányzik a pénz fele?

SAJGA Tudomásul vette, hogy történt egy kis túlköltekezés, és megadta a folytatáshoz szükséges összeget. Tudja, milyen értékről van szó. Éppen Kriston úr összefoglalóját használtam az érveléshez. Amit volt kedves kinyomtatni. (*Olvassa*) UNESCO-támogatás. Csatlakozás Európához. Blablابل. Igazán köszönöm. Épp ez kell.

PATKÓ Meg a nagyszerű passzok.

SAJGA Remek labdákat adtam neki. Persze most is. Remélem, most nem szúrja el. Nem kell ugrálni. Örülj, barátom, hogy nem kezdődik nyomozás a te aláírásoddal kiszaladt pénzek után.

KRISTON A rohadt életbe...

PATKÓ (*visszafogja*) Persze hogy örül. Szóval minden rendben.

SAJGA Persze. Minden megy tovább... egyetlen apró változtatással. Nem Szállás Edit készíti a műsort.

KRISTON Hát ki?

SAJGA Páder Anna. Este ő utazik Chicagóba. Az aligúr úgy látta, hogy a rámenősebb kérdező stílus és a látványosabb egyéniség használ a műsornak.

KRISTON És Editet csak úgy kipöckölték abból, amit ő talált ki és hajtott ki?

SAJGA Én hajtottam ki. Az ötlet semmi. Ötletekkel Dunát lehet rekeszteni. A megvalósítás! Az a munka. Én lobbiztam Sipricsnél. Én harcoltam ki. Enyém a mű-sor. Ez a mostani pedig... vezetői döntés. Művészi döntés. Ésszerű érvekkel.

KRISTON Miféle ésszerűség?! A Páder Anna nem beszél idegen nyelvet, és hetekig forgat külföldön?

SAJGA Majd kap tolmácsot. Kicsit megdrágítja a dolgot, de istenem. A minőségnek ára van.

PATKÓ Szép. Szállás művésznő már tud róla?

SAJGA Előbb Páder Annát kellett riadóztatnom.

PATKÓ És az Olló holnapi felvétele?

SAJGA Műsorváltozás. Majd akkor készül el, ha a műsorvezető visszajön Chicagóból. Egyébként az Ollónak is én leszek a producere. Arra is ráfér egy kis arculatváltozás. Kettő helyett egy műsorvezetővel fut tovább.

KRISTON És az az egy Páder Anna.

PATKÓ Egy félszárú olló.

SAJGA És így azután a címe is megváltozik.

KRISTON Mi lesz?

SAJGA Majd az új főszerkesztő eldönti. Neki is kell feladat.

PATKÓ Szóval Páder művésznő vezényli a parádét.

SAJGA Egy képernyőt egy arc jelképez. Ez az aligúr elmélete.

PATKÓ Szegény Száky Imola. Belehal a dühbe.

SAJGA Dehogy. Remek ajánlatot kapott. Ő lesz a cég szóvivője. Schwantz aligúr úgy érzi, egy kellemes, közismert arc jobban kommunikál majd a sajtóval, mint ő. Persze akkor nem vezethet műsort, mert az összeférhetetlen. Vagy-vagy.

KRISTON Zseniális.

PATKÓ Biztos Páder művésznő javasolta.

SAJGA Nem voltam ott.

KRISTON Szóval Száky Imola nyeleti le mindenkivel az összes disznóságot. Annak a Schwantznak a nevében, akiről egy órája még csak annyit mondott: „az a barom.”

SAJGA Most majd megfontoltabban nyilatkozik. Végül is szóvivő lesz.

KRISTON Csak nem képzelik, hogy elvállalja?

SAJGA Már elvállalta. Délutánra össze is hívta az első sajtóértekezletet, hogy bejelentse a változásokat.

KRISTON Hol a Neéné pálinkája?

PATKÓ Szóval csak a Siprics faragott rá.

SAJGA Dehogy. Akkora végkielégítést kap, hogy csak győzze hazavinni a pénzt.

KRISTON És közben kivezetetik meg beperlik?

SAJGA Az más. A látszatra ügyelni kell. És ha pénzbüntetésre ítélik, a végkielégítésből futja bőven. Jut is, marad is.

KRISTON Neéné! A pálinkát!

PATKÓ Nincs itt. Visszavitte a függönyt.

SAJGA Lássátok be, ezek igazán konstruktív döntések. Az is, hogy az új főszerkesztő mellé a legtapasztaltabb helyettest adja az aligúr. Vagyis téged, Bandi. Az én javaslatomra. Nem is örülsz?

PATKÓ Dehogynem.

SAJGA Csupa remek hírrel állítok be. Megmentjük a műsorokat, az embereket, már aki menthető, és akkor itt kókadotok. Az ördög tegyen veletek jót. (*Indul*)

KRISTON Egy pillanat.

SAJGA Csak gyorsan.

KRISTON Gyors leszek. Edit itt hagyott neked valamit.

SAJGA Mit?

KRISTON Ezt! (*Szájon vágja*)

SAJGA Idióta! Kicsinállak!

KRISTON Parancsolsz még egyet?

SAJGA Vedd úgy, hogy már a sitten ülsz! (*Ki*)

PATKÓ Ez túlzás volt.

KRISTON Fenéket. A minimum. Helyettes úr.

PATKÓ Tehetek róla?

KRISTON Te? Áh. Semmiről. (*Csönd*) Szólni kéne Editnek, ne menjen a repülőtérré.

PATKÓ Majd szól Sajga.

KRISTON Ennyivel tartozom neki.

PATKÓ Semmivel se tartozol neki.

KRISTON Felhívom. (*Felemeli a kagylót*) Nincs vonal.

BÉNI (*belép, kihúzza a dugót*) Kikapcsolták. Viszem a telefont is. (*Csönd*) Kész vagyunk.

PATKÓ (*a pianínóra mutat*) Hát ez?

KRISTON (*most veszi észre*) Eddig nem volt itt. PATKÓ Reggel hozattam. Hogy megünnepeljük a nívó-díjat.

KRISTON Milyen kedves.

PATKÓ És már viszik is.

BÉNI Ezt ugyan nem.

PATKÓ Ha egyszer ki kell írítani az irodát.

BÉNI Laci! A listát!

Belép Laci, átadja a papírt

Nincs rajta. Amiről nincsen papír, marad.
PATKÓ Reggel érkezett!
BÉNI Arra volt papír. Erre nincs. Szórakozásból fogunk zongorát hurcobálni fel-alá a házban?! Belegebedünk már a fikuszba is!
KRISTON (*megsimogatja a pianínót.. elnyitja, belenéz*) Üres. Nincs benne semmi.
LACI Naná, hogy nincs.
BÉNI Méghogy igazit? Húrok, kalapácsok billentyűk, páncéltöke? Tudja, hány kiló?
LACI A díszletraktárból hoztuk. Ha egyszer dísznek lesz.
BÉNI Szerintem így is szép. És marad.
PATKÓ Szerzek szállítólevelet. Folytassák kint, aztán még egyszer átnézünk mindent.

Béni és Laci kimennek. Besiet Neéné

NEÉNÉ Végigviszem a leszámolólapját az akadályversenyen. Tudja, a kazettatár, sportkör, a zenekar. Írja alá, elintézem. (*Megforclírl*)

Kriston a hátán íjja alá a papírt

És ne felejtse, kifelé engedélyt kell kérnie a rendészetten.
KRISTON Hogyhogy?
PATKÓ Elvették az igazolványod. Kifelé csak írásos engedéllyel.
NEÉNÉ Szerettem magával dolgozni... Sokat fogok gondolni magára. (*Az ajtóból visszaszól*) Bandi, a központi állományban leszek, és... tudod, rám mindig számíthatsz.
PATKÓ Igen? Tudom?
NEÉNÉ Főnök, ne tisztítsam ki a zakóját?
KRISTON Köszönöm, nem.

Neéné int, kimegy

PATKÓ (*a zsebébe nyúl*) Van itt neked még valami. Reggel kaptam meg. Egy kis késéssel. A repülőjegy. Moszkvába. (*Átnyújtja*)
KRISTON Moszkva! A Zichy-kiállítás rég bezárt. PATKÓ Tudom. De gondoltam, ha már se India, se Párizs...
KRISTON Most már nincs sok kedvem Moszkvához.
PATKÓ Nem baj, úgysem használhatod a jegyet. Csak televíziós kiküldetési papírral. Azt meg már nem kaphatsz.
KRISTON Akkor mire jó?
PATKÓ Semmire. De a tiéd.
KRISTON Köszönöm. (*Elteszi*)
PATKÓ A fiúk le fogják zárni az irodát.
KRISTON Még maradnék egy kicsit. Pár percet. PATKÓ Lehet, hogy már csak odalent találsz, tudod, ez a rengeteg rohangálás...
KRISTON Menj csak, menj.
PATKÓ Hát akkor... (*Int, kimegy*)

Kriston felhajtja a zongora fedelét, behajol az üres dobozba. Belép Anna. Kriston felkapja a fejét, heveri, elszédül

ANNA Jézusom, fáj?
KRISTON Áh, dehogya.
ANNA Anyám ilyenkor mindig egy hideg kanalat nyomott a fejemre. Nincs itt egy kanál?
KRISTON Ha a nívódíjért jött, azt maga után vitte a barátnője.

ANNA Miféle barátnőm?
KRISTON Akkor a kolléganője.
ANNA Örülök, hogy még itt találom. Biztosan tudja, mi történt.
KRISTON Sok minden történt.
ANNA Hogy ma este elröpülök Chicagóba.
KRISTON Beszélte már Edittel?
ANNA Nem az éri dolgom.
KRISTON Hát kinek a dolga?
ANNA Biztosan azt is tudja, hogy mostantól én vezetem az Ollót. Mármint az új műsort... apropó, gondolkodhatna valami pofás címen.
KRISTON Két kollégát gázolni el egyetlen pillanat alatt! Ez azért teljesítmény. Mint a buld Szer.
ANNA Hagyjuk a múltat. Mindig előre kell nézni.
KRISTON Persze. A háta mögött minden csupa rom.
ANNA (*közelebb lép*) Ha korábban felfigyelt volna rám, most nem itt tartanánk. Én elkövettem mindent, ami tőlem telt, de magának csőlátása van... Hagyjuk. Még most sincs minden veszve.
KRISTON Most udvaroljak?
ANNA Jobb későn, mint soha. Fstel utazom, és amint visszajöttem, kezdődik az új műsor első felvétele., szóval... arra gondoltam, hogy... maga annyi mindenhez ért. Ilhssztrátor, grafikus, a kisujjában a dizájn. Mi lenne, ha megtervezné a új műsor díszleteit, ruha, bútor, háttér, minden al ró részlet - szóval az egész látványt? Persze nem kö nyú, mert a Sajga egy vizes zsebkendővel a képén jár a házban, és átkozza magát, de minden megoldható. Most az történik, amit én akarok. Mit szól?
KRISTON Viccel.
ANNA Szerintem tisztességes ajánlati..
KRISTON Vagy gázol, vagy vásárol.
ANNA Ugyan miért kellene most magát megvenni?
KRISTON Maga tulajdonképpen nő?
ANNA Ellenőrizhette volna.
KRISTON Vagy női ruhába bújt faltíró kos?
ANNA Azért nem kellene engem léckéztetni. Amikor feljöttem Tőrekházáról, és a főiskola mellett nekifutottam a tévészésnek, akkor nen-t főnöknek hívtak, hanem a nyakam szegtem, hogy üejöhessenek hetvenhetedik senkinek. Nem beleültetek a készbe, ha-nem mindenki betartott, és elém allt! Nem kényeskedő úrifíúnak szerződtem, hanem) magamnak kellett kiverekednem a helyemet, följebb és egyre följebb. Akármi vagyok, azt én csináltam magamból, és nem mások csinálták belőlem, hallja?!
KRISTON Az biztos, hogy maga csinálta magát.
ANNA Igenis! Könyököltem, és pfdálóztam, és lefeküdtem! Hát mije van az embeünek, amikor feljön Tőrekházáról? Mi? Mindenki azt használja, amije van. Megcsináltam. amit kellett! Épp, Mint a többiek. Csak jobban! És nem hazudom, hogy) széplélek vagyok! Szégyelljem magam? Amikor megyek Chicagóba, és két saját műsorom lesz? Ne mondja! Aztán mire föl szégyelljem magam? Inkább né\$zen végig magán, hogy hol tart a pünkösdi királtság után?! Pancser!
KRISTON Szeretném egy kicsit közelebről megnézni ezt a pianínót.
ANNA Kicsit elkapattam magam.
KRISTON Nem tudom eldönteni, hqgy igazi, csak kibelezték, vagy eleve díszletnek csinálták-e.
ANNA Az ajánlat áll. A stúdióberende és, a háttér, minden. És akkor itt maradhatna... szóval nem szakadnánk el egészen egymástól.

KRISTON Mert első látásra majdnem hibátlan Bösendorfernek látszik. Csak később derül ki, hogy töküres.
ANNA Ha esetleg olyan valamit mondtam volna... Nem úgy gondoltam. Néha elkap a gépszíj. Ne haragudjon. Bocsásson meg. Hallja? Tamás, én... kérem, bocsásson meg.
KRISTON És az ember az ilyesmit csak akkor ellenőrizheti, ha alaposan megvizsgálja a belsejét. (*Visszabújik a zongorába*)
ANNA (*tehetetlenül téblábol körötte*) Dögölj meg! (*Kirohan*)
KRISTON Ha itt belül megtalálom a húrok rögzítési pontjait, akkor valaha rendes zongora volt, és kibelezték, de hát ilyen sötétben...
EDIT (*berobog. Nem látja a férfit*) Van itt valaki?

Kriston felkapja a fejét, beveri, elszédül

Jézusom! Fáj?
KRISTON (*nyög*) Á, dehogy.
EDIT Nincs itt egy kés? Rá kéne nyomni a púpra!
KRISTON Kanál nem jó?
EDIT Dehogynem. Az van?
KRISTON Nincs. Örülök, hogy látlak.
EDIT Rohanok.
KRISTON Nem találkoztál Páder Annával?
EDIT Majd feldöntött a folyosón.
KRISTON Ugyanis Páder Anna...
EDIT Nem érdekel! Feláll a szőr a hátamon, ha csak meglátom! Engem az érdekel, hogy nem tudtam beszállni a kocsiba, ugyanis a gyereket az anyámhoz csak akkor... Hol a táskám? Csak itt hagyhattam! Barna, háromrekeszes.
KRISTON Ja az? Bent van a frizsiderben.
EDIT Hol?
KRISTON Ilyenkor a Neéné frizsidere az egyetlen biztos hely. Ne aggódj.
EDIT Kő esett le a szívemről. Megyek is.
KRISTON Várj.
EDIT Rettenetes késésben vagyok.
KRISTON Nem hívott Sajga?
EDIT Lehet, de a mobil a táskámban van. Remélem, nem a mélyhűtőbe tették. Egyébként minden rendben, a jegy nálam, a kiküldetési papírt Sajga hozza a repülőtérré.
KRISTON Edit, én...
EDIT Ne mondj semmit. Üzentem Patkóval, átadta?
KRISTON Kipréseltem belőle.
EDIT Akkor tudsz mindent. Nekem is nagyon nehéz. És ne hidd, hogy azért, mert te most ilyen nehéz helyzetben... Véletlen egybeesés! Szép volt a három hónap.
KRISTON Amiből két és felet külföldön forgattál. EDIT Ez szemrehányás?
KRISTON Csak szerettem volna, ha...
EDIT En is szerettem volna! De nem megy. Ott az anyám, a lányom, a munkám. Több nem fér bele! Én nem ajnározhatok, pátyolgathatok senkit. Nincs tartalék energiám, nem engedhetem meg magamnak, hogy még ápolónő is legyek.
KRISTON Vagy úgy.
EDIT Félreérsz.
KRISTON Dehogy.
EDIT Mennem kell.
KRISTON Jó, csak még annyit, hogy...
EDIT Nem bírom a lelkezést. Ne mondj semmit!
KRISTON Neked akarok jót. (*Térdre ereszkedik*) Könyörgök.

EDIT Miért alázod meg magad?
KRISTON Az isten szerelmére, a chicagói út...
EDIT Várnak a reptéren! Megy a gép!
KRISTON Hát jó. (*Feláll, térdét porolja*)
EDIT Rendben, mondd, ha annyira akarod. De csak mert nem akarlak megsérteni. Es előre közlöm, hogy ügyis hiába. Fél perced van.
KRISTON Csak téged akarlak megkímélni...
EDIT Engem te ne kímélj! Negyed perc.
KRISTON Na jó. Megpróbálok. A frizsiderben, a táskád mellett ott a Patkó fiának a bukósisakja meg joghurt, meg kóla. Na, azokhoz ne nyúlj, mert azt a Patkó nem bírja.
EDIT Ezt akartad mondani?
KRISTON Időn belül voltam?
EDIT A törpéket magammal viszem Chicagóba. (*Ki*)

Kriston a zongorára ül. Belép Béni és Laci

BÉNI Menni kell, főnök.
LACI Kint vár a rendész, hogy zárhasson.
KRISTON Mindjárt.
BÉNI (*együttérzőn*) Na, főnök, ennyi?
LACI Semmi se maradt itt?
KRISTON Semmi.
BÉNI Hát Vilmos?
KRISTON Az ki?
BÉNI Vilmos, a körte.
LACI A fogadás. En vágtam el. Csak még nem tudtuk, hogy maga lesz a delikvens. De fogadtunk. Hogy három hónap.
KRISTON Több volt.
LACI Egy-két nappal.
BÉNI Méltányosság is van a világon.
KRISTON Rendben. (*Kisiet, visszatérea Neé félepálinkával*) Tessék.
LACI Ez nem Vilmos.
KRISTON De nem is három hónap. Méltányosság. BÉNI Igaz. (*Kihúzza a dugót, beleszimato*) Fhú, de szigorú! (*Kínálja*) Egy kortyot?

Mindhárman meghúzzák

(*Körülnéz*) Mint egy kripta. Amikor így kirámolunk valamit, mindig úgy érzem magam, mint egy sírásó. LACI Jön?
KRISTON Még egy fél perc. Vagy negyed.
BÉNI Maga tudja. (*Körülpillant*) Lepra hely.

Kimennek. Kriston még egyszer belenyúl az üres zongorába, azután megpöccint egy képzeletbeli billentyűt. A zongora megszólal. Kriston meghökken, aztán belelendül, játszik. A díszlethangszer hibátlanul zeng. Lecsapja a fedelet, a zene szól tovább. Felveszi kabátját a földről, az ajtóhoz lép. Zárva. Dörömböl. Az ajtót rugdossa

KRISTON (*ordít*) Hé! Hé!! Hé!!! (*Lehiggad*) Na tessék. Engem meg itt hagytak. (*Karjára veszi a ballont, átveti lábát az ablakpárkányon. Megáll, visszakecmereg az irodába, fölveszi a földről a kék mappát, a foga közé szorítja. Szájában a nívódíjjal kimászik az ablakon*)

VÉGE

**Kiadó: Színház Alapítvány. Felelős kiadó: Koltai Tamás
Készült a REPROFLEX nyomdában, Pécsett**